

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

II

71178

Veržeju. Zv. III.

Spomenica
na slovesno blagoslovitev
Salezijanskega zavoda v Veržeju

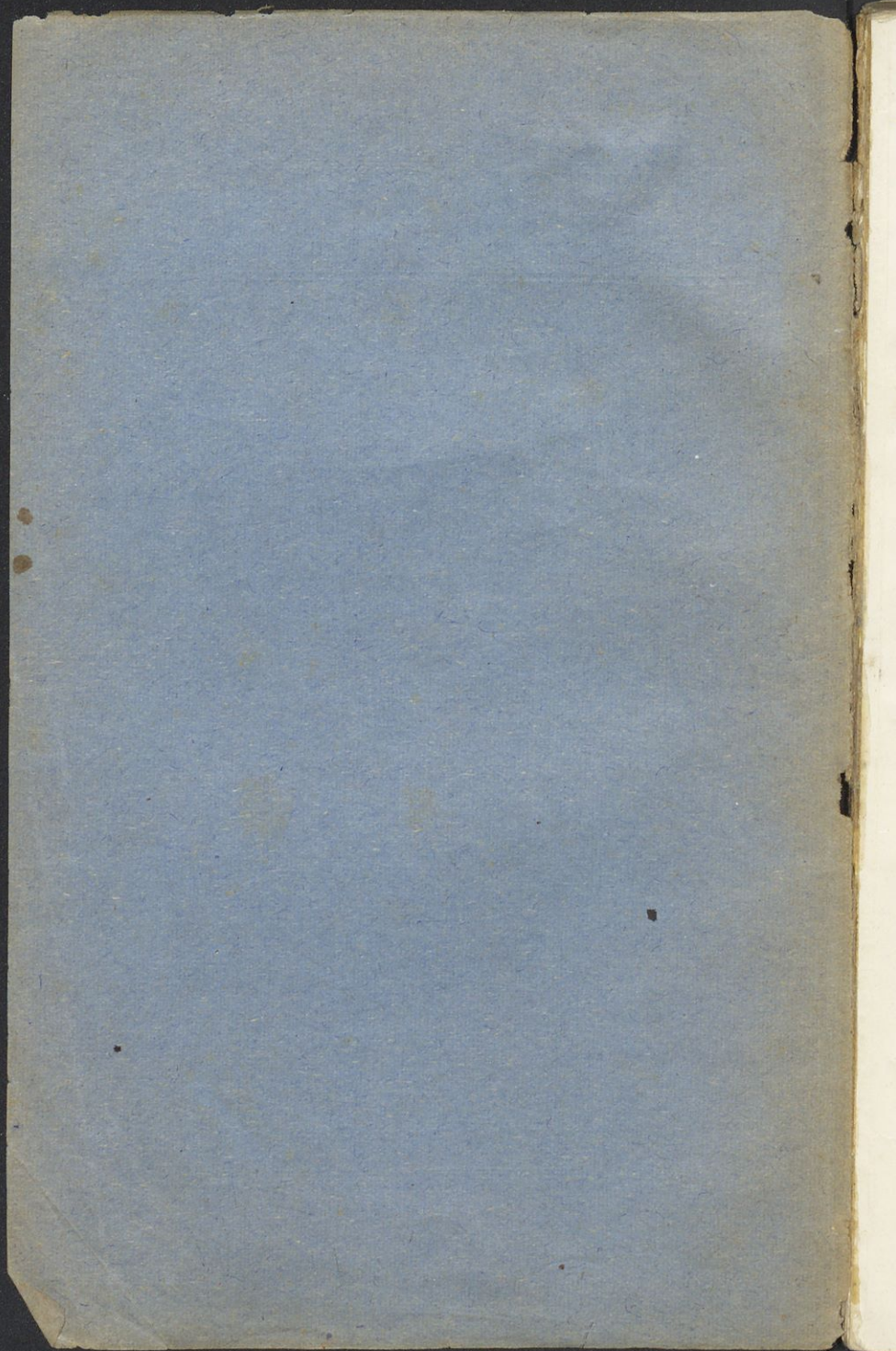
dne 27. oktobra 1912.

Priobčil
prof. Fr. Kovačič.

Maribor, 1913.

Izdalo „Marijanišče“.
Tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Marijanišče v Veržēju. Zv. III.

◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

Spomenica

na slovesno blagoslovitev
Salezijanskega zavoda v Veržēju
dne 27. oktobra 1912.

—◆—
Priobčil

prof. Fr. Kovačič.

Maribor, 1913.

Izdalo „Marijanišče“.

Tiskala tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

71178

Štev. 450.

Mnogočastitemu gospodu Francu Kovačič,

doktorju modroslovja, kn. šk. duhovnemu svetovalcu in profesorju
na kn. šk. bogoslovnem učilišču

v Mariboru.

Na Vašo prošnjo z dne 27. januarja 1913 dovolim prav z veseljem v smislu apostolske konstitucije Officiorum ac munerum od dne 25. januarja 1897, oziroma okrožnice Pascendi Dominici gregis z dne 8. septembra 1907, da se natisne Spomenica naslovesno blagoslovitev Salezijanskega zavoda v Veržeju.

Lično knjižico spremljaj bogat blagoslov božji, da bo Marijanišče v Veržeju ohranila dosedanje dobrotnike ter mu pridobila še novih prijateljev.

Mati dobrega sveta vzemi pod svoje varstvo prevažni zavod, njegove predstojnike in gojence in vse, ki bodo z zanimanjem prebirali skrbno sestavljeno Spomenico!

V Mariboru, na god sv. Frančiška Salezija, dne 29. januarja 1913.

† Mihael,
knezoškof.

FZC 8421/1953

Uvod.

Dobrotnikom in prijateljem „Marijanišča“ v Veržeju podajemo s to knjižico tretje poročilo o društvenem delovanju. Po obliki in vsebini se ta zvezek znatno razločuje od prejšnjih dveh, in po pravici, zakaj leto 1912. ostane znamenito za „Marijanišče“, za Mursko polje, za celo Lavantinsko škofijo. Mnogo lepih svečanosti se je v tem evharističnem letu vršilo po raznih župnijah obsežne Lavantinske škofije; med njimi Veržej s svečanostjo dne 27. oktobra ni na zadnjem mestu. Dogodki pa iz človeškega spomina hitro izginejo, zato je prav, da se zapišejo in tudi potomcem ohranijo.

Ta zvezek „Marijanišča“ bodi tedaj posvečen v zahvalo Bogu, ki je dal svojo pomoč našemu podjetju, v zahvalo prevzvišenemu nadpastirju, ki so blagovolili osebno in slovesno zavod blagosloviti in otvoriti, v zahvalo vsem, ki so pri tem delali, trpeli, žrtvovali; ob enem pa v vspodbudo, da, kar smo začeli, krepko nadaljujemo in uspešno dovršimo.

Da se je knjižica mogla okrasiti s primernimi slikami, gre zahvala prevzvišenemu knezoškofu, ki so velikodušno prevzeli stroške za napravo slik. Kliše za čisto izvirno sliko prevzvišenega nadpastirja je napra-

vila tvrdka Angerer in Göschl na Dunaju, vse druge pa Jožefova tiskarna v Celovcu. Stroški za napravo klišejev znašajo 133.29 K. Fotografijo prevzvišenega knezoškofa je napravil mariborski fotograf Prader, ostale pa radinski fotograf F. Razlag in ljutomerski A. Huber.

Dr. Michael Napotnik
Princeps Episcopus Lavantinorum.

Pridiga

Lavantinskega knezoškofa Mihaela po dokončani blagoslovitvi Marijinega doma v Veržeju, na 22. nedeljo po binkošti, ob osmini praznika posvečenja cerkev, dne 27. oktobra evharističnega leta 1912.

Fratres, confidimus in Domino Iesu, quia, qui coepit in vobis opus bonum, perficiet!

Bratje, mi zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil! (Začetek nedeljskega berila, povzet iz lista sv. Pavla do Filipljanov 1, 6).

V Gospodu pobožno zbrani kristjani!

Bratje, mi zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil! Te začetne besede današnjega nedeljskega berila naj bodo prve, ki jih poln sladkega upanja izpregovorim na tem svetem kraju, kjer smo se zbrali v pomenljivem času k pomenljivi slovesnosti.

Imeniten je čas, v katerem smo se sešli pri sv. Mihaelu v lepi župniji Veržejski. Današnja nedelja

je dvaindvajseta po binkošti, ko slišimo brati jedrnati evangelj o tistem znamenitem, vedno veljavnem izreku našega Gospoda in Vzveličarja Jezusa Kristusa: Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega! (Mat. 22, 21). Prebivalci Veržejskega trga in njegove okolice so doslej zvesto dajali cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je božjega. Tudi današnja svečanost glasno in jasno oznanjuje, da hočejo tukajšnji katoliški verniki vselej vestno dajati Cerkvi dobrih sinov in državi vrlih mladeničev in krepostnih mož.

Obenem praznujemo danes osmino godu posvečenja katedralne cerkve in vseh drugih cerkev po naši razsežni staročastiti škofiji. In prav danes sem blagoslovil med globoko pomembnimi molitvami in ganljivimi obredi Marijin dom ali Marijanišče, v katerem se bo deška mladež podučevala v občekoristnih predmetih in vzgojevala v krščanskem življenju. Danes slovesno blagoslovljenemu zavodu bo vedno veljalo zlato geslo: Rešimo mladino! — Gredoč še naj povem, da je danes tudi za mene resnega spomina vreden dan. Danes pred 23 leti sem bil namreč v Solnograški metropolitanski cerkvi posvečen za škofa Lavantinskega. O dolga doba neprestanih skrbi in trudov, neprenehljivih žrtev in težav! Več sem v tem času doživel žalostnih ko veselih trenutkov. Ali današnji dan bom prišteval najveselejšim dnevom svojega življenja.

Kakor dan, enako pomenljiv je tudi ves mesec, v katerem se vrši ta naša zgodovinska slavnost. Obenem je danes peta nedelja v oktobru. Ves ta mesec vinotok je posvečen tisti prečudežni Devici in Materi, ki jo v lavretanskih litanijah na pomoč kličemo s

prošnjo: Kraljica svetega rožnega venca, prosi za nas! In danes od mene med izpodbudnimi molitvami blagoslovljeni veličastni, čeprav še ne popolnoma dozidani dom je posvečen tej mogočni Kraljici nebes in zemlje, je izročen Mariji, materi dobrega sveta. K Mariji, deviški materi nebeškega detoljuba, bodo predstojniki in oskrbniki novega zavoda vodili svoje ljube učence in gojence. Saj stojijo tudi sami pod mogočnim varstvom in zavetjem Marije, pomočnice kristjanov.

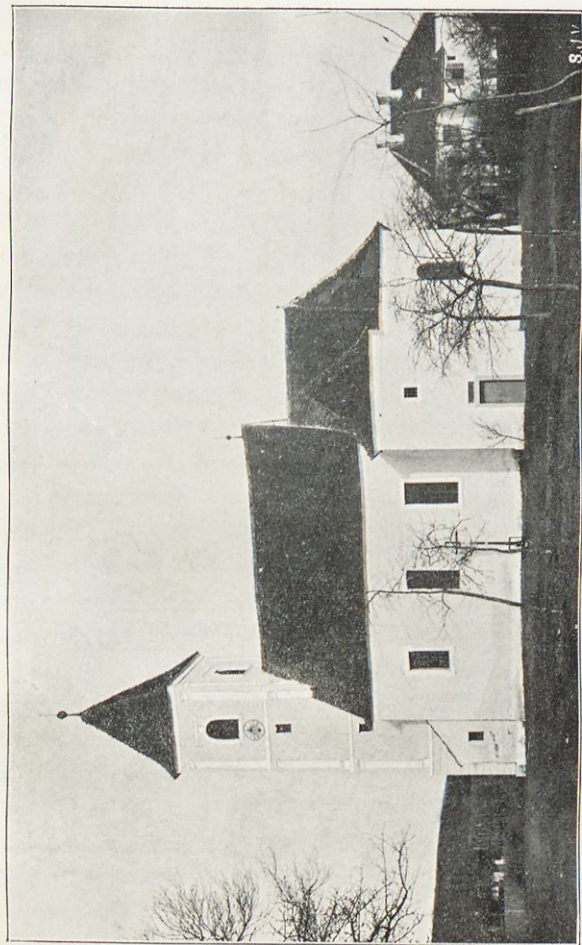
Poleg dneva in meseca je tudi leto, v katerem sem blagoslovil krasno Marijanišče in smo ga danes slovesno odprli, prav znamenito in zgodovinski pomembno. V cerkveni zgodovini naše ljube Avstrije bo tekoče leto vedno nosilo prelepo ime: evharistično leto, to je izredno sveto leto, ki je bilo zavsem posvečeno češčenju in moljenju, obiskovanju in prejetju božjega Vzveličarja, kakor je resnično, dejansko in bistveno pričujoč pod podobama pšeničnega kruha in grozdnega vina na naših altarjih. Najsvetejšemu zakramentu vseh zakramentov velja celo tekoče leto 1912. In neskončnemu Bogu bodi čast in hvala za vse veličajne, milosti polne slovesnosti, ki so se obhajale letos po vsej razprostrani vladikovini v proslavo presvete Evharistije!

Tudi naša današnja svečanost je nekako evharistična. Saj vendar prihaja ves blagoslov in vsa milost od evharističnega Boga-kralja, ki v tabernakelju med nami prebiva, vlada in kraljuje. In k vam došli častiti očetje Salezijanci bodo po nauku in v duhu svojega ustanovitelja, častitljivega služabnika božjega Janeza Don Boska, pridno vabili vaše sinove svoje gojence in jih

zvesto vodili k mizi Gospodovi ter jih bodo tam nasičevali z nebeško mano, z angeljskim kruhom, ki ima v sebi večno življenje in daje večno življenje. Da bo temu tako, dokazuje že današnja slovesnost, za katero so blagi duhovniki-izpovedniki pripravili tolike množice vernikov za skupno sveto obhajilo. Očitno rečem, da le-ta evharistična cerkvena slovesnost ne bo zavzemala zadnjega mesta v škofijski kroniki letošnjega, tako bogato blagoslovljenega leta.

Glejte, preljubi moji, v tako pomenljivem in pomljivem času sem prispel v vašo sredo, da se osebno udeležim svečanosti, kakršne še ni videl staročastiti Veržej, kakršne še ni praznovalo prekrasno Mursko polje. Tam v novem Marijinem domu sem zapel začetno himno Pridi stvarnik Sveti Duh, ter sem s častitimi gospodi duhovniki opravil pobožne molitve in mične obrede, s katerimi sem blagoslovil novo šolsko poslopje — zalo Marijanišče. Zlasti tisti sveti križ, ki ga je nedolžen deček ves čas blagoslovljenja nosil med dvema gorečima svečama, bodi vsem opomin, da morata telo in duša, razum in volja, vera in veda slaviti sveti križ, ki je edini naš up in spas.

Po dovršeni blagoslovitvi smo se podali v izredno veliki procesiji semkaj v to-le starodavno cerkev, ki je posvečena prvaku in knezu angeljev, sv. Mihaelu, zavetniku te fare in patronu vesoljne Cerkve in po mnenju učenih bogoslovcev tudi varihu presvete Evharistije. Po dohodu v drago mi hišo božjo sem služil slovesno sveto mašo kakor za vse ljube škofljane, tako še posebej za vse žive in mrtve dobrotnike in dobrotnice novega zavoda, pa še zlasti za došle duhovne sinove glasovitega apostola mladine, rajnega Don Boska,

Župnijska cerkev sv. Mihaela v Veržetu iz jugozahodne strani.

kakor tudi za vse udeležence današnje nepozabne slovesnosti in za vse blagosrčne prebivalce divne dekanije Ljutomerske.

In zdaj bi na podlagi začetnih besed nedeljskega berila, ki jih je pisal sv. apostol Pavel Filipljanom: Bratje, mi zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil: na temelju teh upapolnih besed Pavlovih, pravim, bi rad sedaj rešil dvojno vprašanje in sicer:

Kaj pričakujejo Salezijanci od vas?

In kaj pričakujete vi od Salezijancev?

O premili in predobrotljivi Jezus, ki bivaš med nami v presveti Evharistiji, blagoslovi mene in moje poslušalce tam le sem iz svojega svetega šatora ali tabernakelja! O Mati dobrega sveta in sv. nadangelj Mihael, prosita za nas!

Kristjani predragi!

aj pričakujejo od vas odposlanci vsemu krščanskemu svetu znanega mladinoljuba, duhovnika Janeza Don Boska? Nič druga, kakor da jih sprejmete vljudno in vdano v svojo sredo, da jih spoštujete in ljubite, pa jim po svojih močeh pomagata pri izvrševanju naporov in odgovornosti polnega, vzvišenega poklica. Da je to vaša goreča želja in prav krepka volja, nepobito kaže in pričuje vaša dosedanja požrtvovalnost, s katero ste pomagali staviti dragoceno šolsko poslopje.

Blagodušna tukajšnja trška obitelj — Anton Puščenjak (rojen 1848) in njegove tri sestre Neža (rojena 1844), Frančiška (rojena 1852) in Liza (rojena

1858) — je s pismom od dne 28. grudna 1908 sklenila, svoje premoženje prepustiti v dobrodelne namene in to v trajni spomin na zlati jubilej mašništva našega papeža Pija X. in na biserni jubilej vladanja našega presvetlega, od vsega omikanega sveta visoko spoštovanega in srčno ljubljenega cesarja Franca Jožefa I. Pravzaprav je bilo volilo namenjeno škofijstvu oziroma škofiji, ki bi ga naj obrnila v zaželjene namene. Da bi se pa dobra stvar prejkoslej dosegla, je bilo omenjeno volilo izročeno Marijanišču, ki bi se naj kmalu postavilo. Ugledni, ker resnično pobožni tržan Anton Puščenjak je ustanovo še pred smrtjo, ki ga je dohitela na god najduhovitejšega cerkvenega učenika sv. Avgušтина dne 28. avgusta leta 1909, kot svojo zadnjo voljo potrdil z oporoko od dne 8. avgusta 1909. Taisto so potrdile tudi njegove blage tri sestre dne 17. maja 1910.

Potemtakem je bilo sporočeno premoženje prepuščeno vzgojevalno-učnemu zavodu Marijanišču v Veržeju, čigar namen je, podučevati in odgojevati zlasti uboge in zapuščene dečke, pred vsem iz Veržejskega trga in iz Ljutomerskega politiškega okraja. V boljši in imenitnejši namen bi pač skoraj ne bilo mogoče obrniti dotičnega premoženja. Namenjeno in odmerjeno je namreč tistim, katere je božji Vzveličar k sebi vabil, kliče: Pustite malim kmeni priti in nikar jim ne branite! Zakaj takih je božje kraljestvo. (Mark. 10, 14). Zraven tega se še naj za ustanovitelje v domači cerkvi vsako leto opravijo štiri mrtvaške svete maše z vigilijami vred in sicer za očeta Martina in sina Antona, za mater Ano in hči Nežo, potem za Marijo in Lizo ter za Terezijo in Frančiško Puščenjak.

† Anton Puščenjak.

Rajni Anton Puščenjak je sam živo želel, da bi se naj v Veržeju naselili Salezijanci ali duhovni sinovi proslulega mladino ljuba Janeza Don Boska. V tem zmislu je pokojni pisal v Maribor prečastitemu kn.-šk. ordinariatu dne 19. julija 1909, torej še kratko pred svojo smrtjo.¹ Taisto je želela tudi čislana trška

¹ Največjemu dobrotniku Marijanišča v častni spomin bodi njegovo pismo tukaj razglašeno.

Prečastiti knezoškofijski Ordinariat!

Najpokornejše podpisani je 28. decembra 1908 priposlal prečastitemu kn.-šk. Ordinariatu namenilno pismo, s katerim je svoje posestvo daroval za zavod „Marijanišče“, ki bi ga naj prevzeli očetje Salezijanci.

Ker še pa sedaj čez pol leta ni prišel noben odlok od visoke c. kr. namestnije v Gradcu, se prepokorno podpisani drzne obrniti s ponižno prošnjo na prečastiti kn.-šk. Ordinariat, da blagovoli milostno vplivati, da se rešitev te zadeve pospeši.

Nujni razlogi silijo podpisanega k tej prošnji:

1. Ga je Bog obiskal s težko boleznijo, ki po človeški sodbi daje malo upanja na ozdravljenje, vendar pa močno želi, da bi se ustanova izvršila še pred njegovo smrtjo, in bi dosti lažje zatisnil oči, če bi videl delo dovršeno.

2. Vsled bolezni ne more oskrbovati posestva, in ker so tudi sestre že priletne in slabotne, bi zavaljo tega utegnili posestvo trpeti na škodo bodočega zavoda.

3. Podpisani ima prijateljske zveze z mnogoterimi dobrotniki, ki so vneti za Marijanišče v Veržeju; če bi se pa izvršitev ustanove predolgo zavlekla in bi podpisani utegnil med tem umreti, bi se ljudem lahko ohladila vnema, utegnili bi nastopiti kako nasprotovanje in zavod bi bil s tem oškodovan.

Najvdanejši podpisani tedaj ponižno prosi, da prečastiti kn.-šk. Ordinariat blagovoli vzeti v svoje visoko varstvo to podjetje ter izreka najponižnejšo zahvalo za dosedaj izkazano milostno naklonjenost.

V Veržeju, dne 19. julija 1909.

Anton Puščenjak m. p.

občina, kakor je razvidno iz prošnjega pisma, katero je velečenjeni župan Martin Osterc dne 4. januarja 1910 podpisal in kn.-šk. ordinariatu v Maribor doposlal. Obenem je v ta namen obljubila preskrbna srenja denarno darilo; tržani pa so za slučaj zidanja primerne hiše obljubili brezplačno vožnjo.¹ Tudi mnogotere druge darežljive osebe so se izrekle v tem početju za darila v denarju. Kajti darovano premoženje rodovine Puščenjakove ne bi zadostovalo, da bi se vsled splošne želje postavilo poslopje za Salezijanski zavod. Zatorej pa je bila zasnovana in vpeljana družba Marijanišče, ki bi naj

¹ V dokaz redke požrtvovalnosti za občno korist bodi zgoraj omenjeno pismo tržanskega urada Veržeja tukaj priobčeno:

Prečastiti kn.-šk. Lavantinski Ordinariat!

Vljudno podpisano županstvo trga Veržeja se usoja obrniti na prečastiti kn.-šk. Ordinariat s ponižno prošnjo, da se Visokosti blagovoli zavzeti za ustanovo rajnega Antona Puščenjaka ter jo čim prej izvršiti.

1. Tržani kakor okoličani močno želijo, da se ustanovi v Veržeju salezijanski zavod, ki bi bil trgu in okolici v veliki gmotni in duševni prid. Trška občina pri svojih skromnih sredstvih daruje 1000 K, vrh tega bodo tržani radi dali brezplačno potrebno vožnjo, pesek i. t. d. za stavbo.

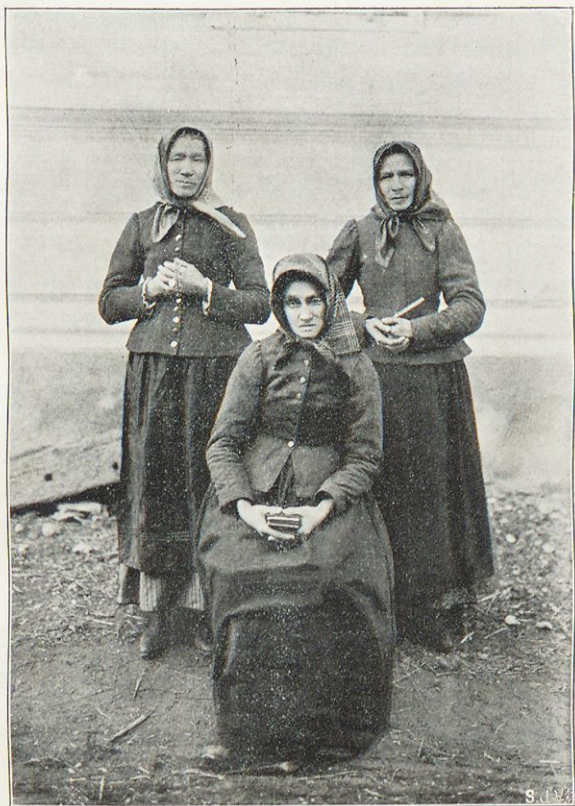
2. Ljudje so sploh voljni vsestransko podpirati zavod, ko bi le enkrat videli, da se začne z delom. Če bi se predolgo odlagalo, pa bi ljudem utegnilo pasti upanje in navdušenje.

3. Tudi sestre rajnega Antona Puščenjaka želijo, da se čim prej izvrši ustanova, one so priletne in slabega zdravja, pa težko oskrbujejo posestvo, ki bi vsled tega znalo trpeti.

Vdano podpisano županstvo tedaj prosi, da prečastiti kn.-šk. Ordinariat to za trg važno in koristno podjetje milostno podpira ter ukrene, da ustanova čim prej dobi potrditev visokega c. kr. namestništva in se potem izvrši.

V Veržeju, dne 4. januarja 1910.

(L. S.) Martin Osterc m. p., župan.

Sestre Puščenjakove
Liza Frančiška
 Neža

skrbela za primerno stavbo Marijinega doma, na čigar posest in last je bila prepisana tudi Puščenjakova ostalina ali zapuščina.

Modro sestavljena pravila hvalevredne družbe so bila od Lavantinskega knezoškofijstva z odlokom dne 18. sušca 1910 šte. 3343 odobrena in od c. kr. namestnije v Gradcu dne 8. avgusta 1910 šte. 8 $\frac{2142}{7}$ potrjena. Po višeuradni cerkveni potrdbi je družba dne 10. julija 1910 začela svoje blagonosno delovanje. Kmalu so ji pristopili ustanovniki, dobrotniki, redni in podporni udje, ki so vsi zalagali denar tako pridno, da se je mogla stavba novega zavoda nemudoma začeti. Dne 20. avgusta preteklega leta 1911 je bil temeljni kamen slovesno blagoslovljen ter vložen v nepopisno veselje in srečo Veržejskega in okoliškega sveta. Koliko se je doseglo od tedaj do sedaj, neovržno izpričuje stoječa, od mene danes blagoslovljena ponosna stavba, prava palača za tukajšnje razmere in odnošaje.

Prav primerno in pravično je Salezijanski zavod postavljen v blagi spomin na petdesetletnico mašništva Njih Svetosti papeža Pija X. in na šestdesetletnico vladanja Njih apostolskega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. Veliki papež Pij IX. so pohvalili nekdanj Salezijance s temi-le besedami: „Salezijanski sotrudniki so odločeni, da storijo veliko dobrega Cerkvi in družbi. Njih delovanje za izobrazbo mladine bo potekom časa doseglo toliko spoštovanje, da že vidim ne le posamne družine, ampak cele vasi in mesta Salezijanskih sotrudnikov, zato jih ljubim in sem jih bogato obdaril.“ In bistrourni Leon XIII. so sodili o tem sotrudstvu tako le: „Brez dvombe postane vsakdo, ki z naklonjenostjo in delovanjem podpira Salezijanska podjetja, posebno

zaslužen za vero in človeško družbo. Zategadelj hočem biti ne le sotrudnik, marveč prvi sotrudnik.“

Po vzgledu svojih dveh slavnih prednikov so sedanji sveti oče Pij X. pohvalili Salezijance tako-le: „Iz dna srca izrazimo željo, da bi družba Salezijanskih sotrudnikov, tako plemenita vsled velikih zaslug, slednji dan bolj in bolj rastla in bi z božjo pomočjo dosegla, da bi se v mestih, vaseh in povsod razširil duh Salezijanskega ustanovnika“. In presvetli naš cesar, s svojim zlatim geslom *viribus unitis* ali z združenimi močmi in svojim očetovskim klicem skrbite za otroke, so z najvišjim odlokom dne 27. junija tekočega evharističnega leta 1912 dovolili, da se sme Salezijanska kongregacija ali družba naseliti v Ljubljani in v Trstu. Potemtakem bo tudi visoka ces. kralj. namestnija v Gradcu rada dovolila enako nasebo v naši vladikovini, za katero se je kn.-šk. ordinariat Mariborski že ponovno potegnil, in sicer kakor že poprej večkrat tako še posebej dne 15. avgusta ter 2. in 16. oktobra tega leta.

Tako ste, preljubi moji, v častni spomin na naša dva vrhovna poglavarja, cerkvenega in deželnega, postavili pristojno bivališče poklicanim očetom Salezijancem. Dosedanje vaše velikansko delo je bilo danes blagoslovljeno in tako slovesno venčano. Po vsej pravici se smem v očigled sijajnega napredka v stavbi Marijinega doma poslužiti besed sv. apostola Pavla, rekoč: Bratje, mi zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil! Niti trenutka ne dvomim, da bote z zedinjenimi močmi pomagali dovršiti imenitno stavbo, kolikor še ni dovršena, in da bote tako srečno dokon-

čali dobro delo, ki ste ga s toliko vnemo pričeli in s toliko navdušenostjo doslej nadaljevali. Veljaj torej: dober početek, uspešen potek in srečen dotek!

Kar so smeli častivredni gospodje Salezijanci pred vsem pričakovati od vas, namreč primerno domačijo, to ste jim srečno oskrbeli. Daljnogledni in dalekosežni načrt je zamislil mnogočastiti gospod Dr. Emanuel Manassero, provincijal Salezijanec; izdelal pa ga je stavbenski mojster gospod Anton Jandl v Ljutomeru, in stavbo je spretno vodil njegov oče, gospod Julij Jandl na Grlavi. Ko je bilo vsaj najpotrebnejše delo dogotovljeno, tedaj so došli srčno povabljeni očetje Salezijanci. In ti sedaj zaupno pričakujejo, da jih prijazno pozdravite in vljudno sprejmete ter jih vnaprej vdano čislate in ljubite. Došli delavci na polju Gospodovem so poslanci božji. In Jezus zatrjuje: Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, katerega jaz pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme; sprejme njega, ki me je poslal. (Jan. 13, 20). Prepričan sem, da bote blage gospode spoštovali ter jih radi poslušali kakor oznanjevalce božje besede. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo prejel plačilo preroka. (Mat. 10, 41).

Pravkar povedane besede bi rad tako močno poudaril in naglasil, da bi donele iz te hiše božje v vse hiše tukajšnje župnije in dekanije, kakor v hiše cele vzhodno-štajerske pokrajine. V edinosti je moč, v složnosti je krepost, v vzajemnosti sta mir in sreča, sta zadovoljnost in blagoslov. Danes, ko vam, dragi moji, slovesno predstavljam vrle sinove vrlega Don Boska, ki bodo ljubi vaši mladini modri učitelji in vzgojitelji ter

zvesti varihi in prijatelji, danes vas prosim in vam v vsej ljubezni na srce položim: Skrbite za vzveličavni božji mir, za sladko složnost in blaženo edinost! Darujte marljivim nasledovalcem in posnemovalcem krotkega in miroljubnega sv. škofa Frančiška Salezija svoja srca! Ne dajte se motiti, ko bi jih kedaj napadal in preganjal hudobni svet! Vsi, ki hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, morajo izkušnje prenašati in pregone. (I. Tim. 3, 12).

Molite nadalje vztrajno za novo naselbo in za nove naseljence! Pobožno molitev in druge enake duhovne žrtve terjajo novodošli redovniki pač v prvi vrsti od vas. Ne odrekajte jim nikdar duševnih podpor! Za te, kakor za odkritosrčno spoštovanje in ljubezen do njih, bote od presvete Trojice bogato blagoslovljeni v časnosti in v večnosti. Bratje, mi zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil!

Kristjani predragi!

Rešimo zdaj hitro še drugo vprašanje: Kaj pričakujete vi od Salezijancev?

Mnogo in mnogo obravnav ter pogajanj se je moralo vršiti, preden so mogli častiti gospodje Salezijanci prevzeti Marijanišče v svojo skrb, pod svoje vodstvo in varstvo. Na god sv. škofa spoznavalca Izidora dne 4. aprila 1908 me je nenadoma obiskal mnogočastiti gospod Dr. Emanuel Manassero, zaslužni provincijal Salezijancev, v spremstvu duhovnika te pobožne družbe, gospoda Alojzija Kovačiča doma iz Gorice, ter mi je v moje nemalo veselje povedal, da si

je ogledal Veržej in da upa in se zanaša, češ, da se bodo mogli tamkaj naseliti duhovni sinovi velikega Don Boska. Ta pobožna družba ima že v Avstriji več svojih prekoristnih zavodov; vendar od visoke ces. kralj. vlade še ni potrjena. Toda zanesljivo je pričakovati, da bo potrebno priznanje in potrjenje dano v doglednem, ne v predolgem času. To se je medtem res zgodilo, vsaj za nekatere dežele, kakor za Kranjsko in Goriško. Času primerna družba ima na Dunaju in v Galiciji krasne zavode. Tudi v Trstu je pozidala čedno hišo z lepo cerkvijo, katero sem videl in občudoval dne 20. oktobra tekočega leta 1912 o priložnosti posvetitve od mene naročenega Marijinega altarja v novi veličajni baziliki presvetega srca Jezusovega pri očetih Jezuitih.

Srečni ustanovnik Salezijanske družbe vam je že vsem nedvomno prav dobro znan, to je Janez Don Bosko, ki je bil na praznik Marijinega vnebovzeta dne 15. avgusta leta 1815 rojen od preprostih, bogoljubnih staršev. V dveh letih se bo v Veržēju, kakor podrugod, gotovo slovesno obhajala stoletnica blaženega rojstva izvoljenega apostola deške vzgoje in deškega poduka. V duhovnika posvečen je goreči mož začel svoje delovanje s podukom otrok v krščanskem nauku, in sicer tam v cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Turinu, dne 8. decembra 1841, in leta 1846 je po prestanih velikih težavah in ovirah našel stalni prostor za svoj deški zavod med Valdoškimi travniki (Valdoccò). Kmalu zatem je močnovorni in krepkovoljni mož osnoval Salezijansko družbo, katero je papež Pij IX. svetega spomina leta 1869 začasno odobril, papež Leon XIII. pa leta 1894 stalno potrdil.

Čudoviti Don Bosko je apostol vzgojevalne ljubezni. V njegovih zavodih za poljedelce, obrtnike in rokodelce, za dijake raznih vrst kraljuje in zapoveduje ljubezen, ki je potrpljiva, dobrotljiva in nezavistna, ki se ne hvali in ne napihuje, ki se ne vede nespodobno, ne išče svojega, se ne togoti, ne misli hudega, se ne raduje krivici, a raduje se resnici, ki vse potrpi, vse veruje, vse upa, vse prenaša in ki nikdar ne preneha. Tu v Boskovih zavodih se goji ljubezen do presvete Evharistije, do pogostnega prejetja svetih zakramentov. Tu se neti prava ljubezen do Cerkve in do domovine, do lastne osebe in do bližnjega. Tu vlada odkritosrčno, medsebojno zaupanje, podpiranje, pomaganje v telesnih in v duševnih potrebščinah. Kaj čuda, da je že tisoč in tisoč vzornih mož, marljivih delavcev, koristnih udov človeške družbe izšlo iz mnogoštevilnih zavodov Salezijanskih, ki se nahajajo v Evropi, Ameriki in Aziji? V Avstriji je bila prva hiša Salezijanska — in sicer sirotišnica — v Tridentu na Tirolskem 1887 otvorjena, potem v Gorici 1895, v Trstu in v Oswięcim 1898, v Ljubljani 1901, na Dunaju 1903, v Przemyślu in Radni 1907, v Krakovem 1911 in letos 1912 v Veržeju.

Duh Don Boskovega delovanja in nehanja čuva in varuje značaj, ljubeznjivost, milobo in sladkobo sv. genevskega škofa, čigar čarno ime nosi, sv. Frančiška Salezija. V Salezijanskih inštitutih najdeš vzgojo, poduk in pripravo za življenje, vendar zmeraj v tesni zvezi z duševnim življenjem, z življenjem milosti. Predstojniki živijo v neprestani stiki s svojimi gojenci ter jih neodjenljivo nadzorujejo, toda brez

preoblastne vsiljivosti, brez policijskega duha. Sveta vera je podlaga poduku in vzgoji. Opomin iskreno ljubljenega in srčno spoštovanega učitelja je najbolj uspešna in vplivna kazen. Pravzaprav ni najti kazni tu. Domači red se sam ob sebi zariše v duše in srca, ki ga sprejmejo z veseljem. Dečki niso nikdar sami; varuje jih duhovnik. Manjšemu oddelku načeljuje gojenec, odličen po vedenju, znanju in pobožnosti. Vendar on ne sme zapovedno, marveč prijazno svoje tovariše opozarjati na njih nedostatke in nepopolnosti. On igra in se razvedruje ž njimi, in če kateri na svojo dolžnost pozabi, ga ljubeznivo opozori na pomoto. Se ve, kdo bi bil brez hibe? Še solnce ima svoje pege in las svojo senco.

S takim početjem se dosežajo najizvrstnejši uspehi. Evropa, da, ves svet že zna in ve, koliko premore Don Boskova metoda pri vzgoji in poduku živahne mladine. Čudovitih uspehov so dosegli že Salezijanci, kakršnih niso doslej dosegli vsi tisti, ki so spisali cele knjige o napredku mladeniške vzgoje. Leta 1864 je obiskal angleški minister sirotišče zaslulega Don Boska v Turinu. Pri odhodu ni našel besed, da bi izrazil svoje začudenje zavoljo lepega reda v hiši in vzglednega obnašanja dečkov in mladeničev. Gojenci vašega ustava, je dejal, se mi zdijo prav uboglivi, sramežljivi, skromni in ponižni. Kakšen skrivni pripomoček pa rabite, da morete toliko množico dečkov, ki so bili poprej razposajeni in neukrotni, nemarni in zanikarni, privaditi čednostnemu življenju, ki ga moram občudovati? Gospod, je odgovoril Don Bosko, jaz imam le eno edino skrivnost in ta je: Moji gojenci gredo slednji dan k sveti maši, gredo pogostoma k izpovedi in prejemajo

radi sv. obhajilo. Toda dovolite, odvrne minister, bi li ne bilo mogoče, to sredstvo nadomestiti z drugim, ki bi na otročiče enako blagodejno vplivalo? Pač, rabili bi lahko šibo. Ali palica rodi in izreja le hinavce. Nastal bi kmalu splošen nered in nemir. Čudno, čudno, tako se je poslovil minister od apostolskega moža, sveta maša ali palica! To moram povedati v Londonu. In z največjim spoštovanjem je zapustil Anglež prečudni zavod, v katerem je kazen neznana.

In Don Boskovo sredstvo se je doslej obneslo in se bo vedno obneslo in izkazalo v dejanju. Mladino treba k tistemu voditi, ki jo je tako prikupljivo vabil k sebi in klical, rekoč: Pustite malim k meni priti in nikar jim ne branite; ker takih je nebeško kraljestvo! Ko je Jezus izrekel te besede, ki še vedno done po široširnem katoliškem svetu in ki so nam postavile ljudske šole, tedaj je vzel ljube otroke v svoje naročje, pa jih je objel in blagoslovil ter blagoslovljene izročil srečnim materam. Častiti očetje Salezijanci, ti stanovitni posnemovalci božjega prijatelja otrok, bodo v Jezusovem duhu in po njegovem nauku, ki je obenem duh in nauk njihovega veljavnega ustanovitelja, vodili Marijanišče. In to pričakujete ravno tudi vi od njih.

Pred vsem bodo nadarjene dečke podučevali v raznih srednješolskih predmetih, dokler ne bo vse pripravljeno in urejeno, da se odpre nižekmetijska ali poljedelska šola, oziroma obrtniška in rokodelska, ki je toliko potrebna za te vinonosne in žitorodne kraje. Letos sem na svojem kanoniškem in birmovanskem potovanju obiskal veliko kmetijsko šolo pri Sv. Juriju ob južni železnici in sem se prepričal, kako koristna je taka naprava za ljudstvo. Podobne šole je treba tudi

za to pokrajino, zlasti pa še obrtne šole. Mladeniči se bodo tu naučili rabljivih reči in vzgojili tako, da bodo iz Marijinega doma prihajali razumni kmetovalci in poljedelci, dobri rokodelci, pridni pomočniki, vrli mojstri. Če bode pa kazal kateri mladenič posebne darine ali talente za višje nauke, tedaj mu bode pa tudi pomagano, da doseže svoj vzvišeni poklic. Veržej ima od davnih časov sem svojo častno stražo. In Salezijanci bodo vzgojili gardo redoljubnih in delavnih, Cerkvi in državi vdanih stražarjev — česar ni poprej nihče zmoget v takem stilu ali slogu.

Kar torej vi, v Gospodu ljubljani župljani, od dobrodošliih gospodov Salezijancev pričakujete, češ, da bodo blagonosno vodili Marijanišče, o tem ni malce dvomiti. Zato obrnem tudi na nje globokoumne besede Pavlove: Bratje, mi zaupam o v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil. In dobro delo so blagi redovniki začeli že s tem, da so radovoljno sprejeli ponudbo in povabilo ter dospeli v vašo sredo. In to bogoljubno delo bodo pogumno nadaljevali, izpopolnjevali, dovrševali, dokler ne poreko, dopolnjeno je! Zategadelj pa še nadaljnje besede današnjega berila na nje nanašam, rekoč: Zdi se mi prav, misliti to za vas vse, ker vas imam v srcu vse... Bog mi je namreč priča, kako hrepenim po vas vseh v srcu Jezusa Kristusa. (Filiplj. 1, 7. 8).

Razen vzglednega vodstva nove šole vam bodo učeni in čednostni Salezijanci dajali lepe vzglede, vzveličavne nauke, koristne nasvete; pa vas bodo ljubili in za vas molili. Pri njih ne bote pogrešali tolažbe in pomoči, zlasti v duševnih stiskah in potrebščinah ne.

Vrlo izkušeni in izvedeni gospodje, ki sem jih danes slovesno vpeljal v Marijin dom in sem vam jih tu na svetem kraju svečano predstavil, bodo vsi po vzgledu svojega duhovnega očeta Don Boska goreče delovali v vašo dobro srečo, časno in večno. Uverjen sem, da bodo širili med vami mir božji in delili blagoslov nebeški. In zato jih spoštljivo pozdravljam kot neutrudne sodelavce v vinogradu Gospodovem, kot previdne sosesjavce na polju božjem, kot požrtvovalne sobojnike za resnično in pravično stvar, za dobro in sveto reč.

Novo došli dušni vrtnarji ne iščejo vašega, temveč vas. Za nje bo zmeraj skrbel tisti, ki je rekel apostolom: Pojdite in oznanjujte, rekoč: Nebeško kraljestvo se je približalo! Delavec je vreden svoje hrane. (Mat. 10, 7 nsl). Ljubi Jezus skrbi vedno izdatno za svoje učence. Zatorej bodite, mnogočislani gospodje, vedno neomajno zaupni v božjo previdnost! Božje oko bedi nad vami, in božja roka brani vas. Sv. Frančišek Salezijan in blaženi Don Bosko bota s svojimi priprošnjami pridobivala vaši hiši, vašim molitvam, dejanjem in opravičnim potrebne blagoslova. Brezmejno zaupam v vseomogočnega in vsedobrega Boga, da bo dovršil dobro delo, katero je že zdavnaj pričel v vas in pri vas. O kdo dopove že danes, kaj še vse vzraste in vzcvete iz Marijanišča Veržejskega?

Veliko dobrodelno podjetje še bo nekdo drug mogočno podpiral, namreč Mati dobrega sveta, ki se je v minulih stoletjih v naših krajih kaj skrbno častila, kakor pričajo slike in altariji Marije, matere dobrega sveta, po naših cerkvah, farnih in podružnih. Vobče je znana podoba Mater de bono con-

silio, ki se hrani v mestu Genazzano ne daleč od Rima na čudežen način v tamošnji cerkvi. V imenovanem mestu so ravnokar zidali cerkev, pa je niso mogli dozidati. Bogoljubna gospa Petrucija se je najkrepkeje zavzela za stavbo; pa ni imela potrebnega denarja. Ali zaupala je na Marijo. In glej, na god sv. Marka dne 25. aprila leta 1467 priplava preko Jadranskega morja Marijina podoba in se naseli v započeti stavbi, čemur so se prebivalci sila čudili ter so mislili, da je prišla podoba kar naravnost iz nebes, in zato je dobila naslov: Naša ljuba Gospa iz raja. Pripotovala sta v mesto pa dva romarja — Giorgio in de Sclavis, Jurij in izmed Slavenov — ki sta povedala, da je podoba prišla iz Skadra v Albaniji, katero mesto so tedaj Turki oblegali in si ga osvojili. V Genazzanu so Marijini častilci v kratkem s svojimi darovi pripomogli do lepe cerkve. V Skadru se je pa še do danes ohranil spomin na to čudodelno podobo, kakor mi je pravil Nadikof Milinovič, škof Antivarski, ko me je leta 1903 obiskal v Mariboru. Isto mi je letos zatrjeval L a z a r Miedia, nadškof skopeljski (Üsküb), čigar prestolno mesto je Prizren v Albaniji.

K Materi dobrega sveta — slika jo predstavlja na levi z detetom Jezusčkom, ki Marijo z desnico objema, nad obema sije božja mavrica — so potovali že papeži, kardinali, škofje, člani knežjih in kraljevskih rodbin, državniki, učenjaki, umetniki in so si izprosili od nje pomoči v hudih nadlogah. Papež Urban VIII. je leta 1630 prihitel v mesto, da poprosi Marijo za odvrnitev kuge morilke. Papež Pij IX. je dne 15. avgusta 1864 pribežal pod njeno pomoč. Leon XIII., ki je imel na svoji pisni mizi njeno podobo, je pa z odlo-

kom od dne 22. aprila 1903 sprejel v lavretanske litanije vzklik: Mati dobrega sveta, prosi za nas! In ta mila Mati, ki je sv. Frančiška Saleškega reševala temnih in obupnih dvomov, ta Mati milosti božje, ta Mati najsvetejša in najčistejša, nedolžna in brezmadežna, ljubezniva in prečudežna: bo sprejela pod svoj materin plašč — na podobi, ki visi tam le na evangeljski strani pri glavnem altarju ali kakor jo dobivajo udje družbe Marijanišče, obkrožuje sinji plašč Mater in Dete — tukajšnji zavod z njegovimi predstojniki in njih podložniki vred, pa ga bo varovala in podpirala, da bo rastel, zelenel, cvetel in zreli sad prinašal. Tako te pa Mati dobrega sveta milo prosim: Svetuj, svetuj učenikom in učencem, vzgojiteljem in gojencem svojega doma!

V Gospodu pobožno zbrani kristjani!

Končno še naj enkrat omenim medsebojne vaše dolžnosti in sklepno naj izrečem zahvalo, komur jo dolgujem.

Častiti gospodje Salezijanci bodo vaši dobri pastirji, vi pa jim bodite dobre ovčice, ki poslušajo glas svojega pastirja in slede za njim. Ta pa je pripravljen, dati svoje življenje za ljubljeno čredo! Oni bodo vaši duhovni očetje, vi pa jim bodite dobri otroci, ki radi izpolnjujejo, kar velewa četrta božja zapoved! Oni bodo vaši dušni sodniki, ki so prejeli ključ nebeškega kraljestva; vi pa jim natanko odkrivajte zadolženo vest, da bo odvezano tudi v nebesih, kar bo odvezano na zemlji! Oni bodo vaši vidni angelji varuhi, vi pa bodite njih zvesti varovanci!

Danes vzamejo ti Salezijanski duhovniki veliko težo skrbi na se in si naložijo na rame ogromno breme dolžnosti, o pomagajte jim to butaro nositi in ne obtežujte jim njihove itak težke naloge! Bodite jim vi, krščanski predstojniki, močna roka, ako bi se kakšni trdovratneži protivili in ustavljali njih vzveličavnim naukom! Podajte jim svojo roko, vi gospodarji in gospodinje, ter vodite po njih nasvetih in opominih svoje hiše v strahu božjem! Vsak hišni gospodar bodi Salezijanec svoji hiši! Zlasti podpirajte vi, krščanski očetje in matere, te svoje duhovne očete! Učite svoje otroke lepo Bogu služiti, da bodo ljubezniva jagnjeta njihove črede, vi pa pridne ovčice tako, da bodo veseli oni vas, vi pa njih! Vsi, ki ste Kristusovi, bodite tudi njihovi! Molite za nje, kakor bodo oni molili za vse, zlasti pri altarju, ob katerem bodo služili svete maše za vaše vzveličanje!

Zdaj pa hitimo, mili moji poslušalci, k sklepu sijajne slovesnosti! Mi se nahajamo in živimo v evharističnem letu ali v letu zahvale. Evharistija pomenja to, kar zahvala. Jezus je namreč nebeškega Očeta zahvalil pred upostavitvijo svete maše ter zakramenta presvetega rešnjega Telesa in mašniškega posvečenja, in od te zahvale je dobil zakrament altarja ime Evharistija. Spodobi se, da se tudi mi danes najprvo zahvalimo neskončno usmiljenemu Bogu za dosedanje pomoč pri važni stavbi od mene blagoslovljenega samostanskega poslopja.

Čudovito, ravno dvesto in deset let preteče letos, ko je cesarska vlada hotela leta 1702 poklicati v zgodovinsko znameniti Veržej redovnike Pavlince, kar je pa vsled raznih ugovorov opustila. Danes pa smo po-

svetili in odprli samostanu podobno zgradbo. K temu je milostno in dobrotno pomagal troedini Bog. On je zidal hišo, zato niso zastonj zidali, ki so zidali. (Ps. 126, 1). On je varoval mesto, zato niso zastonj stražili, ki so stražili. In vsedobri Bog bo tudi vprihodnje zidal in čuval znameniti kraj. Že pri levitirani sveti maši sem se vroče zahvalil presveti Trojici za dobljene dobrote, in ob koncu še bomo skupno zapeli ambrozijansko zahvalnico *Te Deum laudamus*. Tebe Bog vsi hvalimo, ko Gospoda te častimo. Zlasti bomo zadnjo vrsto s povzdignjenim glasom speli: In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum. V tebe, o Gospod, smo upali in bomo upali, in osramočeni ne bomo na vekomaj!

Na drugem mestu se pa pristrčno zahvalim vsem ljubim osebam, katerim gre zahvala in pohvala. Pred vsem omenim častivrednega gospoda župnika Lavrencija Janžekoviča, ki že lepo vrsto let delujejo plodonosno v tej duhovniji. Od 1. oktobra 1881 do 29. aprila 1882 so bili provizor tu. In od 30. aprila 1882 pa so župnik, tako, da obhajajo letos tridesetletnico svojega uspešnega pastirovanja. Z vso vnemo so podpirali in podpirajo velikanski Salezijanski zavod. Pastir in škof naših duš, kakor Kristusa imenuje sv. Peter (I. 2, 25), ta jim naj vsa dela in vse žrtve bogato povrne tu in tam!

Toplo svojo višepastirsko zahvalo izrečem blagi rodbini Puščenjakovi, ki je rada darovala svojo premoženje v tako vzvišene namene. V Kristusu počivajočega Antona Puščenjaka sem se spominjal pri sveti maši, ko sem molil v kánonu za mrtve. In

živih njegovih treh sester ter ostalih sorodnikov sem se spominjal pri mašnih molitvah za žive. Bog, ki nikomur nič dolžen ne ostane, bodi blagodušni družini večni plačnik! — Nadalje bodi moja nadpastirska zahvala danes izražena cenjenemu gospodu županu in vsem plemenitim občanom, ki so obilo darovali za Salezijansko semenišče, bodi v denarju, bodi v delu vsakovrstnem. Tudi njihov povračnik bodi Bog na tem in onem svetu!

Posebno pohvalo in zahvalo sporočim v tem slovesnem trenutku vsem udom društva Marijanišče, vsem sotrudnikom in sotrudnicam imenitnega podjetja. Izredno njih darežljivost oznanjuje in bo oznanjeval poznim rodovom krasni dom Marijin. Ta hram ostane vidni, najlepši spomenik njih delavne vere, dejanske ljubezni, trdnega upanja. — Mojo višeduhovniško zahvalo naj sprejmejo postrežljivi duhovniki, ki so prihiteli od daleč in blizu k naši slovesnosti in so jo s tem povišali in naše veselje pomnožili.

Na predzadnjem ali zelo častnem mestu bodi zaslužena pohvala in zahvala povedana častitemu doktorju modroslovja in profesorju bogoslovja, gospodu Francu Kovačiču, ki sem od leta 1897, torej že petnajst let, opravljajo vestno svojo učeniško službo v kn.-šk. duhovščini in so neizmerno veliko pripomogli, da je prišlo do današnje prepomenljive slovesnosti. Bili so glava in srce dalekosežnega podvzetja. Bili so prvi, ki so v pismu z dne 6. januarja 1908 naznanili prečastitemu škofijstvu veseli glas, da namerava ugledna obitelj Puščenjakova v Veržeju svoje premoženje sporočiti v dobrodelne namene. To prijetno obvestilo vsebuje v velikih potezih vse, kar je bilo polagoma

uresničeno. Kn.-šk. konzistorij je nemudoma v svojem odgovoru dne 15. januarja 1908 štev. 71 namero imenovane rodbine pohvalil in obljubil vso svojo pripomoč, da se zadeva prejkosiej reši v korist ubogega ljudstva.¹ V hvaležni spomin na to svečanost, ki nam bo ostala vsem nepozabljiva, in deloma v poplačilo in v priznanje za dosedanje zasluge in prihodnje: njih očitno odlikujem

¹ Vloga zasluži, da jo dobesedno tukaj priobčim.

Prečastiti kn. šk. ordinariat!

Ponižno podpisani se usoja v vsej spoštljivosti poročati sledeče:

Obitelj Puščenjak v Veržeu — neoženjen brat in tri ne-omožene sestre — namerjavajo celo svoje posestvo, vredno kakih 24.000 kron, izročiti kakemu redu s tem namenom, da ustanovi v Veržeu svojo naselbino. Pridržati si mislijo do smrti za svojo potrebo le vinograde, pa nekaj njiv in travnikov, po njih smrti pa tudi to postane last reda.

Ker so vsi štirje že priletni in bolehave ter težko obdelujejo posestvo, želijo svoj naklep čim prej izvršiti, in sicer še to leto v spomin jubileja svetega očeta papeža in presvetlega cesarja.

Razen tega je v isti namen obljubila trška občina že letos dati 500 kron, pozneje zopet 500 kron; tržani so pa obljubili brezplačno vožnjo pri eventuelni stavbi. Mnoge druge privatne osebe, večinoma brez otrok, so obljubile po 1000, 600, 200 in 100 kron, v vsem okoli 6000 kron.

Splošna želja darovateljev je, da se pokličejo Salezijanci, ki bi skrbeli zlasti za vzgojo mladine. Ker si sami ne vedo pomagati, so naprosili podpisanega kot domačina, da posreduje v tej zadevi.

Preden se pa v tem oziru stori odločilni korak, smatra ponižno podpisani za svojo dolžnost, o tej važni zadevi obvestiti prečastiti kn.-šk. ordinariat ter prositi za potrebna navodila zlasti glede na izbiro redovnikov in sestavo ustanovnega pisma.

V Mariboru, dne 6. januarja 1908.

Fr. Kovačič, prof. bogosl.

s tem, da jih imenujem za svojega kn.-šk. duhovnega svetovalca ter jim podelim oblast, posluževati se vseh predpravic tega častnega naslova.¹

Na zadnjem ali najodličnejšem mestu izrazim danes vpričo živega Boga in vočigled nove zgradbe in v pričujočnosti neštetega verno-pobožnega ljudstva svojo

¹ Pri agapi ali gostbi ljubezni sem jim izročil naslednjo listino:

Štev. 5360.

Mnogočastitemu gospodu

Francu Kovačič,

doktorju modroslovja, profesorju na kn.-šk. bogoslovnem učilišču
v Mariboru.

Petnajst let že delujete s hvalevrednim uspehom kot profesor na kn.-šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru.

Ves ta čas ste bili tudi slovstveno delavni na bogoslovnem in zgodovinskem polju, kar sem zasledoval vsekdar s posebnim veseljem in zanimanjem.

Poleg tega ste v svoji gorečnosti vselej radi pomagali duhovnim sobratom v dušnem pastirstvu.

Zlasti pa se je zahvaliti Vašemu trudu in prizadevanju, da so se v Vaši rojstni župniji naselili duhovniki Salezijanci ter ustanovili za izgojo mladine zavod, ki sem ga danes v svoje veliko veselje blagoslovil.

Dal Bog, da bi postal prevažni zavod, kakor vsi upamo, bogat vir blagoslova ne le za Veržejski trg, temveč za vse Mursko polje in vobče za škofijo Lavantinsko!

V priznanje Vašega požrtvovalnega delovanja in z ozirom na Vaše dozdanje vzgledno duhovniško življenje Vas imenujem ob priložnosti današnje pomenljive slovesnosti za svojega kn.-šk. duhovnega svetovalca ter Vam obenem dovolim, posluževati se predpravic tega častnega imenovanja, ki Vam bodi v izpodbudo, da vztrajate v svoji vnemi in gorečnosti za vse, kar je resnično in dobro, kar je sveto in vzvišeno.

Pri Sv. Mihaelu v Veržaju, na XXII. pobinkoštno nedeljo, dne 27. vinotoka 1912.

† Mihael, knezoškof.

prisrčno zahvalo mnogočastitim gospodom Salezijancem, da so poslušali glas božji ter došli v našo vladikovino in prevzeli oskrbo prepomenljivega Marijanišča. Mursko polje bodi jim široko polje blagonosnega dela v slavo božjo, v čast Marijino, v blaženost mladino, v dobrobit odrastlim, v prid Cerkvi in državi, v veselo podporo meni in mojim naslednikom! Oko božje previdnosti naj bedi nad njihovim učenim zavodom in božja roka naj ga mogočno brani in bogato blagoslovlja! Tedaj pa rasti ljubo nam Marijanišče tako, kakor evangelijsko gorčično zrno!

Preljubi moji! Z Bogom smo začeli in z Bogom želimo skleniti današnjo izpodbudno cerkveno slovesnost. Preden pa se zgodi to, se bo vršilo še darovanje okoli altarja. Da ne bom podoben roki ob cesti, ki kaže pravo pot, sama je pa ne hodi, se bom tudi sam udeležil oznanjenega darovanja in bom daroval po svojih močeh za dobri namen. Obenem bom danes izročil društvu Marijanišču dvesto kron, da postanem njegov ustanovnik in s tem deležnik njegovih duhovnih dobrot. Ta moj ubogi dar naj blagoslovi Bog tem bogateje. Udeležite se vsi napovedanega darovanja! Vaš najmanjši dar bo prijeten božjemu Vzveličarju, kakor mu je bil dopadljiv v Jeruzalemskem tempelju helar evangelijske vdove. Četudi nimaš vinarja pri sebi, le pojdi okoli altarja, pa moli pobožno in poljubi svetinjo ponižno, in ta dar te bo tako razveselil, da boš potem navdušeno zapel *Te Deum laudamus!*

Zdaj pa končam, kakor sem začel z besedami najslavnejšega misijonarja sveta, sv. Pavla: Bratje, jaz zaupam v Gospoda Jezusa, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil! Amen. Tako bodi in se zgodi!

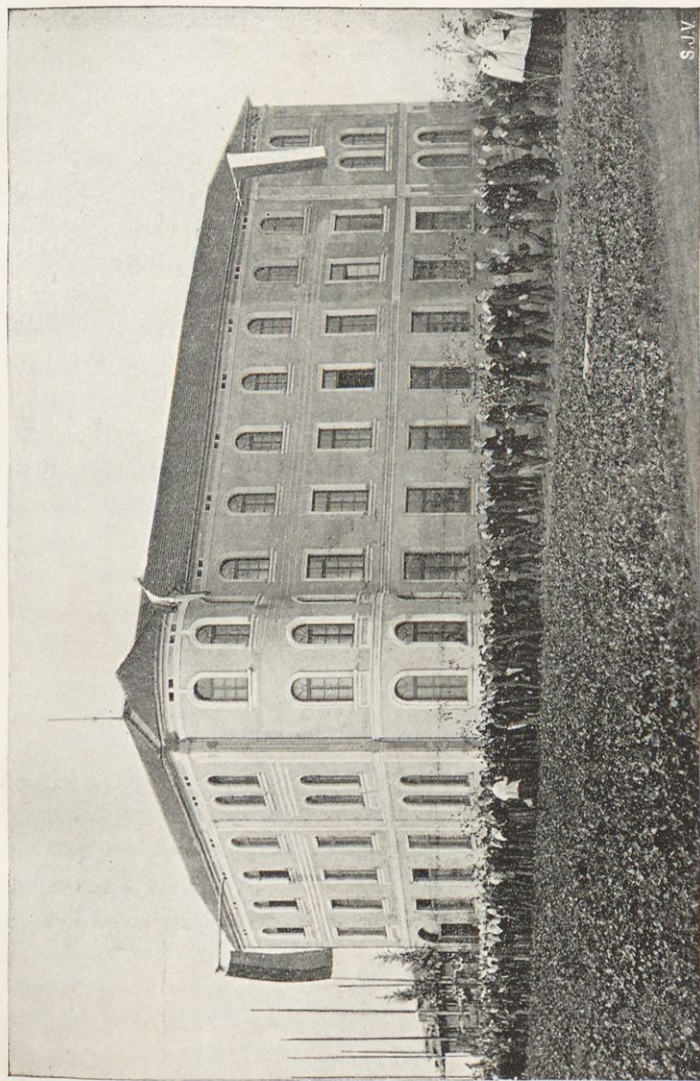
Delo pri stavbi.

Dne 10. decembra 1911 se je v šolski sobi v Veržeju vršil občni zbor „Marijanišča“, ki se je končal s soglasno željo: prihodnji občni zbor se naj vrši že v novem, v lastnem poslopju! — Ali bo to mogoče izpeljati, je vodstvo samo dvomilo takrat. A sedaj čez leto dni — stoji veličastno poslopje večinoma gotovo, je že blagoslovljeno in svojemu namenu izročeno. Hvala Bogu, ki je dal svojo pomoč, da se je moglo tako velikansko delo v kratkem času dovršiti in svojemu namenu izročiti!

Ko je v zimskih mesecih delo počivalo in so si nasprotniki brusili svoje jezike, češ: ne morejo dalje, nič ne bo iz tega, je odbor natihoma deloval ter v svojih sejah določil vse potrebno, da bi se spomladi delo moglo nadaljevati. Med predsedništvom Marijanišča in med predstojniki salezijanske družbe se je menjavalo živahno dopisovanje, katerega konečni uspeh je prineslo kratko pismo gospoda avstrijskega provincijala iz Turina dne 30. marca 1912: „Imam čast, javiti Vam, da je glavni zbor naše družbe v včerašnji seji sprejel otvoritev zavoda v Veržeju.“ Nekaj dni pozneje je g. provincijal z enim svojih tovarišev ta sklep osebno in uradno naznanil prevzvišenemu knezoškofu Lavantinskemu.

S tem je zadeva „Marijanišča“ prišla v čisto novi tok in odbor je naenkrat stal pred ogromnim delom. Zavod bi se imel otvoriti začetkom oktobra 1912, in od 1. aprila do konca septembra bi se naj zgotovil ne le lani v surovem stanu pozidani del poslopja, ampak še prizidal in popolnoma izgotovil severni dvonadstropni del v dolžini 14 metrov in južni istotako dvonadstropni del do glavnih vrat v dolžini 12 m, vrh tega še vsaj pod streho spravil ostali južni del s kapelo v pritličju. Položaj se je zdal naravnost obupen: kje zmoči naenkrat toliko stavbenega materiala in potrebnega denarja?! Družbin račun za l. 1911 je kazal, da je Marijanišče l. 1911 imelo 15.368·73 K dohodkov in 11.811·63 K izdatkov, torej je za l. 1912 ostalo na razpolago le 3557·10 K. Kaj se naj s tem napravi? Pomanjkanje sredstev in stavbenega materiala je bilo vzrok, da je delo počasi napredovalo. Vendar je meseca junija severni del že prišel pod streho, južni del do glavnih vrat pa do 15. avgusta. Kmalu po prazniku Marijinega vnebovzetja se je začela staviti kapela, a vsled slabega vremena in raznih drugih ovir je ta del šele začetkom adventa prišel pod streho.

Za dovažanje materiala se je vodstvo zopet obrnilo s prošnjo na domačine v Veržaju in na sosedne vasi. Mnogi so res v tem oziru zelo veliko storili ter brezplačno dovažali opeko, pesek, prodec, cement, apno in druge potrebščine. Toda nujno poljsko delo in neugodno vreme je spravilo stavbeno podjetje v največjo zadrego. Tisti, ki so z dobre volje pripomagali z vožnjo, niso mogli vsega zmagovati, nekateri (maloštevilni) so pa stali hladno ob strani in še danih obljub niso izpolnili.

S.J.V.

Marijanišče v Veržeu 27. oktobra 1912.

Poudarjati treba tukaj, da je prošnja za pomoč z vožnjo bila v nekem oziru upravičena. Ne more se zahtevati, da bi salezijanska družba morala z lastnimi sredstvi staviti zavod v prid Murskemu polju; odbor pa tudi ne zida zavoda za sebe in ne razpolaga z bogatimi zakladi. Zavod tudi ni namenjen samo za trg Veržej, ki šteje le okoli 700 duš, ampak za celi okraj, ali ni torej pravično, da okoličani obče-koristnemu podjetju pomagajo vsaj s tem, kar še človek najlažje pozabi: z vožnjo? Ko se je sploh začelo govoriti o stavbi zavoda, so tržani in okoličani izjavili, da bodo pomagali z vožnjo. Na dano besedo se je vodstvo opiralo. Ko pa prostovoljna pomoč ni več zadostovala, je odbor bil prisiljen, za plačo najemati voznike. Krivico bi pa delal društvu, odboru in celemu podjetju, kdor bi iz tega, da so se začeli vozniki plačevati, sklepal, da je gmotno stanje društva Bog ve kako sijajno, ali bi hotel to celo pohlepno izkoriščati.

Pesek, katerega se je silno veliko potrebovalo, so letos dali brezplačno tržani Fr. Koroša, Ant. Prelog in Fr. Gabrc, za kar jim bodi tu izrečena javna zahvala.

Zahvalo moramo izreči tudi slavnim posojilnicam v Gornji Radgoni, v Križevcih, zlasti pa ljutomerski, ki so priznale važnost tega podjetja za Mursko polje ter sta prvi dve naklonili društvu podpore vsaka po 100 K, Ljutomerska je pa ob svoji 40 letnici dala za bodočo kmetijsko šolo v zavodu brezobrestnega posojila 15.000 K. Od te svote se je l. 1912 izplačalo le — z odbitimi stroški vred — 6000 K, kar se je porabilo za stavbo, in so ta denar dobili razni domači obrtniki, niso ga pa „pobasali“ salezijanci, kakor so nasprotniki podlo lagali po krčmah in po časnikih. Salezijanci sami niti vinarja

niso dobili od tega denarja in je sploh posojilo navezано na pogoj, da se ustanovi kmetijska šola, sicer se mora vrniti.

Ta podpora se je pač hvaležno sprejela, a zado-stovala še niti blizu ni. Da se je delo sploh moglo nadaljevati, se je moralo vzeti še večje posojilo na obresti. Tako se je zavod mogel otvoriti, a hišo in po-sestvo tudi tiščijo dolgovi ter si zavod mora iskati še naprej dobrih src, katerim je mar dobra vzgoja, pouk in napredek mladine. Mladina, to je bogastvo salezi-janske družbe, kakor je rekel Don Bosko: „Daj mi duše, drugo pa vzemi.“ Cerkveni redovi, ki delujejo v duhu in po navodilih sv. Cerkve, ne zbirajo zakladov, da bi se ž njimi mastili, ampak da delijo dušne in telesne dobrote. Zavod, ki mora vsak dan prerediti toliko ljudi, pač potrebuje nekaj več, kakor navadna hiša, ki šteje le par udov. Zato pa nujno prosimo vse dosedanje ude, da še naprej podpirajo zavod po svojih močeh.

Društveni udje so se l. 1912 precej pomnožili in sicer v vseh vrstah. Marijanišče si šteje v posebno veliko čast, da sme med svoje ustanovitelje šteti prevzvvišenega, za vse dobro vnetega in delavnega nadpastirja Lavantin-ske škofije. Ime prevzvvišenega knezoškofa je najlepše pri-poročilo in odlikovanje naše družbe. Če bo kdo po-grešal svoje ime v imeniku, naj se oglasi, naj pa se ne jezi zaradi tega. Pri tolikih skrbih in pismih se lahko kaj prezre, tem bolj, ker se nekateri nabiratelji ne držijo navodil, da je treba vsak znesek z imenom vred napisati na rdeči listek, ki ga dobi od vodstva, in ga potem z denarjem vred izročiti blagajniku ali pred-sedniku. Včasih je pač prišel denar, ne pa imena, ali pa le nezadostno zapisana.

Moški odbor Marijanišča.

A. Skuhala, A. Strnišča, A. Ostrc, L. Horvat.
 Ferdo Šprager, Fr. Sršen, L. Janžekovič, Prof. Fr. Kovačič, M. Ostrc, Fr. Farkaš.
 nadučitelj, župan.

Sv. maše za žive in rajne ude so se natančno opravile vsak mesec, in sicer: 21. januarja, 11. febr., 27. marca, 14. in 26. aprila (praznik Matere dobrega sveta), 16. in 24. maja (praznik Pomočnice kristjanov), 9. junija (3 sv. maše, na Telovsko nedeljo), 7. julija, 4. avg., 8. sept., 20. in 27. oktobra (na dan blagoslovljenja zavoda), 7. novembra in 15. dec.

Zanaprej se bodo sv. maše za dobrotnike opravljale v zavodu vsako prvo soboto v mesecu. Ustanovniki, dobrotniki in redni udje, ki plačajo vsaj 1 K, bodo deležni vseh teh sv. maš, vrh tega gojenci vsak dan med sv. mašo molijo za dobrotnike, in teh molitev so deležni tudi podporni udje, ki dajo manj kakor 1 K.

Zlasti sedaj iščemo in prosimo dobrotnikov za kapelo Matere božje. Kapela je srce zavoda, zlasti v vzgojevalnem zavodu mora biti hiša božja snažna in lepa, da občuti veselje vsak, ki stopi v njo. V kapeli bodo trije oltarji, glavni bo posvečen zaščitnici zavoda, Materi dobrega sveta, drugi po želji nekega dobrotnika žalostni Materi božji, tretji še sedaj ni določen. Kapela bo imela sedem lepih oken, katerim bi se kaj lepo podalo slikanje na steklo. Vsako okno bi stalo okoli 300 K. Določene so naslednje slike v oknih: Mati božja dobrega sveta, sv. Mihael (stroške za to okno bodo pokrili premilostljivi naš Nadpastir), sv. Jožef, sv. Anton Puščavnik, sv. Alojzij, sv. Frančišek Saleški, Don Bosko. Imena tistih darovnikov, ki bi darovali za okno večjo vsoto, se bodo vpisala v trajen spomin v okno.

Slovesna blagoslovitev zavoda.

veseljem in s strahom smo pričakovali dan 27. oktobra. Z veseljem, ker smo vsi močno želeli, da sam prevzvišeni knezoškof postavijo krono na glavo truda- in skrbipolnemu delu, s strahom pa, ker smo se bali, da nam nezanesljivo jesensko vreme pokvari celo svečanost, in pa, ker je delo pri stavbi sila počasi napredovalo. V petek zvečer je divjala grozna burja, ki nam je podrla že postavljene slavoloke, a na našo radost se je drugo jutro prikazalo zlato solnce in vsaj za silo posušilo pote in mlake. Vse se je gibalo ta dan; ob glavni cesti so se snažile hiše in razobešale zastave, dekleta so obešala vence, katere so že več mesecev poprej pripravljale, možje so stavili slavoloke in dovažali zeleno borovino. Posebno pohvalo zasluži v tem oziru g. nadučitelj Šprager, ki je prevzel vodstvo vseh teh priprav.

Ob $1\frac{1}{2}$ 4. uri se je oglasil veliki zvon in naznanjal, da se bliža slovesni trenutek. Ljudje so se začeli, praznično oblečeni, zbirati od vseh strani, iz Bunčan, Grlove in Banovec je prikorakala požarna bramba, nastopila je tudi domača strelska garda. Sredi trga je pred kipom Marijinim stal slavolok z napisom: Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem! Tukaj se je zbralo ljudstvo in duhovščina. Drug slavolok je stal pred vhodom v trg z napisom: Pridi, mil pastir, in blagoslovi ovce svoje! Tudi med potjo iz Bučecovec so ondotni vaščani napravili več slavolokov ter opletli kapelice in križe. V Stari novi vasi je Prevzvišenega pod slavolokom z napisom: „Hvaležni vaščani Staronovo-veški se klanjajo svojemu prevzvišenemu dobrotniku“

8 JV

Kip Matere božje na glavnem trgu v Veržeu,
kjer je bil sprejem prevzvišenega knezoškofa.

pozdravil ondotni župan ter izrekel zahvalo za plemeniti dar, ki se je l. 1911. po naročilu knezoškofovem nabral po škofiji za ponesrečence vsled groznega požara ob Veliki noči. Med slovesnim zvonjenjem in pokanjem topičev so Prezvzišeni sredi trga pred slavolokom stopili iz kočije ter Jih je v imenu župnije pozdravil najprej domači g. župnik Lovro Janžekovič z naslednjim nagovorom :

Prezvzišeni !

V imenu župnije sv. Mihaela v Veržaju prisrčno pozdravljam Vašo milost, izrekam spodobno zahvalo, da ste se potrudili k nam in prosim, da nam blagoslovite nov zavod.

Prezvzišeni so odvrnili :

Prav tako prisrčno, kakor ste me pozdravili, Vam odzdravim, predragi mi gospod župnik, ki že nad trideset let modro vodite častito župnijo Veržejsko. Naj vsedobri Bog, kakor doslej, tako odslej bogato blagoslovlja Vaše pastirovanje !

Župan in stotnik trške garde, g. Martin Ostrc je pozdravil visokega gosta v imenu občine in strelskega društva :

Prezvzišeni gospod knez in škof !

V imenu trške občine Vas, Prezvzišeni, kot župan z vso spoštljivostjo pozdravljam in izrekam ponižno zahvalo za visoko čast, ki ste jo izkazali s Svojim prihodom našemu trgu. Želim, da bi Vam te ure, ko boste bivali v naši sredini, prijetno potekle. Pozdravljam Vas ob enem kot načelnik v imenu strelskega društva. Dobro nam došli !

Prezvzišeni so odgovorili :

Kakor vselej, tako sem tudi zdaj rad došel v

prijazni Veržejski trg, kjer sem bil vsakikrat spoštljivo in ljubeznivo sprejet in pozdravljen. Prepričan sem, da bom danes in jutri obilo veselja doživel v tem prijetnem trgu, čigar prebivalci slujejo kot dobri otroci svete katoliške Cerkve in kot zvesti podaniki ljube Avstrije. Moja želja je, da bi bili Vi, velečenjeni gospod župan in poveljnik strelskega društva v Veržeju, z vsemi, ki so izročeni Vašemu vodstvu, vedno pod posebnim varstvom božjim!

V imenu šolske mladine sta Prevzvišenega pozdravila učenec Anton Kapun in učenka Amalija Ostrc. Deček je izpregovoril:

Prevzvišeni in premilostljivi knez in škof!

Vse se danes raduje Vašega prihoda, tembolj se pa radujemo mi mladi, saj ste ravno zaradi nas prišli k nam, da nam blagoslovite nov zavod, ki je namenjen mladini. V imenu mladine Vas tedaj prisrčno pozdravljam in ponižno prosim, da nam podelite očetovski blagoslov, kakor ga je nekdanj Zveličar delil otročičem.

Prevzvišeni so odgovorili:

Dragi deček si prav lepo naglašal, da sem došel zaradi mladine v prijazni Veržejski trg. Res je tako, in veseli me, ako se radujete mojega prihoda — moje veselje je drugim delati veselje. Prav rad bom vam podelil nadpastirski blagoslov, jutri pa posvetil mladini odmenjeni zavod, za kar si me prosil. Tedaj pa bodi bogato blagoslovljeno vse naše današnje in jutrnje delo!

Deklica Jim je izročila krasen šopek, rekoč:

Sprejmite, Prevzvišeni, ta šopek cvetlic v znamenje naše vdanosti in ljubezni, ž njim pa sprejmite tudi naša srca.

Prevzvišeni so ji izrekli zahvalo:

Hvala tebi, ljuba deklica, in tistim, ki so te poslali, za pogumni pozdrav in za lepi šopek duhtečih cvetic. Ljube so mi cvetice, pa še ljubša so mi srca nedolžnih otrok. Naj si ohranijo tukajšnji otroci čista srca, potem bodo zmeraj ljubljenci božji!

G. nadučitelj Ferdinand Šprager je pozdravil knezoškofa v imenu šolskega vodstva:

V imenu tukajšnjega šolskega vodstva si štejem v čast, Vašo Prevzvišenost prav spodobno pozdraviti.

Prevzvišeni so mu tako-le odzdravili:

Sprejmite, mnogočislani gospod nadučitelj, mojo zahvalo za prijazni pozdrav. Božji Prijatelj otrok podpiraj blage učitelje pri podučevanju in odgojevanju mladine, ki je up in cvet prihodnosti, da bo njihovo trudapolno delo prinašalo mnogo zlatega sadu!

Na to se je dolga procesija razvila proti župnijski cerkvi, kjer so bile lavretanske litanije z blagoslovom. Potem je procesija spremljala Prevzvišenega iz cerkve v novi zavod. Pred glavnim vhodom Jih je pozdravil predsednik družbe „Marijanišče“, profesor Fr. Kovačič z naslednjim nagovorom:

Prevzvišeni in premilostljivi naš Nadpastir!

Prvokrat stopijo Vaše apostolske noge čez prag te hiše, ki so jo blagi dobrotniki postavili Bogu in Mariji v čast, mladini v prid. Prišli ste, Prevzvišeni, v imenu Tistega, ki je nekdanj rekel: „V katerokoli hišo pridete, recite: Mir bodi tej hiši!“ Ko Vas, prevzvišeni knez, v tem slovesnem trenutku kot predsednik družbe „Marijanišče“ na pragu nove hiše najspoštljiveje pozdravljam, prosim Vsemogočnega, naj bi Vaš prvi vstop v to hišo jej prinesel mir, ki ga svet ne more dati, naj bi bili v tej hiši vsak čas otroci miru in naj bi

Vaš očetovski blagoslov vedno plaval nad to hišo, tedaj bo ta hiša res to, kar zahteva od nje Bog, kar pričakuje od nje častitljivi Don Bosko v nebesih, kar pričakuje od nje sv. Cerkev, Vaša škofija, lepo Mursko polje in starodavni naš trg.

Prišli ste, Prevzvišeni, blagoslovit te hiše v imenu Tistega, ki je nekdanj rekel: „Pustite male k meni priti, ker njih je nebeško kraljestvo“. Danes so uprte v to hišo oči sedanjega in bodočih rodov; naj pod božjim blagoslovom rastejo iz nežnih mladik dobri kristjani in dobri državljani, ki bodo dali Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega!

Veseli nas prav posebno, da bo zgodovina te hiše tesno združena z Vašo vzvišeno osebo, zakaj izvršili boste blagoslov nad to hišo tisti pomenljivi dan, ko ste pred 23 leti v starodavnem Solnogradu sprejeli škofovsko posvečenje. Naj Vas Vsemogočni podpira v Vaši apostolski službi in ohrani še mnogo let, da bi videli tudi sadove te najnovejše mladike v Vaši škofiji. V imenu odbora „Marijanišča“ Vam kličem pri srčni: dobro došli! Radujemo se Vašega prihoda, ker „danes je tej hiši zveličanje došlo“.

Prevzvišeni so odgovorili:

Mnogočastiti gospod profesor ste me nagovorili z globoko premišljenimi in pomenljivimi besedami. Izrečem Vam višepastirsko zahvalo za pozdrav, zlasti pa za ves veliki trud, ki ste ga imeli s pripravi na današnjo in jutranjo slovesnost.

Petnajst let že marljivo podučujete gospode bogoslovce v Mariboru. Poleg te naporene svete službe ste sprejeli na svoje rame še skrb, da ste vsled ustanove blage tukajšnje rodbine Puščenjakove osnovali družbo

„Marijanišče“ ter s pomočjo te družbe postavili v svojem rojstnem kraju dostojen dom vzgojevalcem moške mladine, duhovnikom Salezijancem.

Danes gledamo pred seboj sad Vašega truda in se ga veselimo. V župnijski in tega zavoda kroniki bo zlat list oznanjeval poznim rodovom današnje in jutršnje slavlje.¹ Jaz trdno zaupam, da bode jubilejni zavod pod varstvom Matere božje dobrega sveta postal bogat vir miru in blagoslova in sreče kakor za Vaš lepi rojstni kraj, enako za vse vzhodno Štajersko in za razsežno škofijo Lavantinsko.

¹ Kroniko Marijanišča sem po dokončani slovesnosti sam pričel s tem, da sem v njo zapisal po uvodu še v treh jezikih naslednje stavke:

Sume tibi librum grandem et scribe in eo stylo hominis!
(Is. 8, 1),

Synodus dioecesana Lavantina, anno Domini 1896 constituta et celebrata, commendavit et mandavit procuracionem Chronicorum seu Librorum memorabilium.

In Constitutione speciali desuper data salutaria quoad Libros chronicos componendos principia statuuntur:

„Compositio ipsa fiat in omnibus et singulis sine studio alterius partis. Historia enim nobis referre debet vera tantum et integra momenta ac facta absque omni levitate iudicandi. Praesertim vero vitandum est, ne iniuriosis consignationibus, insectationibus atque contumeliis laedatur fama viventium; sed et quoad defunctos generatim valeat axioma: De mortuis nil nisi bene! Semper autem obversetur scribentium animo, primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat, deinde ne quid veri non audeat. Clamat quodammodo omnis historia, Deum esse, qui rerum mortalium varios perpetuosque motus providentissime regit eosque vel invitis hominibus ad Ecclesiae suae incrementa transfert.“ (Gesta et statuta Synodi dioecesanae anno 1896 constitutae. Marburgi, 1897. Pag. 399).

„Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos!“
(Gal. 6, 16).

Obletnico svojega škofovskega posvečenja bom prav lepo praznoval z blagoslovljenjem te hiše, iz katere bodo, kakor se nadejamo in želimo vsi, prihajali dobri kristjani in vrli državljani. Uresničenje naših upov in želj bode Vam, gospod profesor, sladko plačilo Vaše hvalevredne požrtvovalnosti.

Ravnatelj novega zavoda, g. dr. Avrelij Guadagnini, je pozdravil Nj. Prezvzišenost v imenu salezijanske družbe:

In dieser festlichen Stunde empfinde ich es als hohe Auszeichnung Eure fürstb. Gnaden in diesem In-

**Sollemnitatis benedictionis domus scholaris „Marijanišče“
in foro Veržej noviter erectae.**

Quod vides, scribe in libro! (Apocal. 1, 11).

Fausta die 27. mensis Octobris 1912, quae fuit Dominica XXII. post Pentecosten et V. Octobris nec non Octava festi Dedicationis Ecclesiarum, domum, prope ab ecclesia parochiali S. Michaelis archangeli in Veržej noviter exstructam, gloriosissimae virgini et matri Mariae de Bono Consilio sacram atque iuventuti per sacerdotes societatis s. Francisci Salesii instituendae et erudiendae destinatae, laetanter ac sollemniter benedixi.

Desiderium votumque meum est: Veniat pax Christi Iesu super hanc domum et super omnes habitantes, docentes et discentes, in ea, eosque Dominus ab omni infirmitate eripere et liberare dignetur! Repleat docentes in ea Spiritu sapientiae, intellectus et consilii! Repleat discentes in ea Spiritu fortitudinis, scientiae, pietatis et timoris Dei, ut quae salutariter et utiliter edocentur, intellectu capiant, corde retineant, opere exsequantur, et in omnibus nomen Domini honorificetur nomenque Mariae excolatur!

Ad S. Michaelis archangeli in Veržej, die 27. mensis Octobris, Reginae sacratissimi Rosarii dicati, anno eucharistico 1912.

† Michael m. p.,
Praesul Lavantinorum.

stitut willkommen zu sagen und als Direktor dieser neuen Anstalt auch im Auftrage meiner hochw. Herren Oberen und Mitbrüder Euer Exzellenz den Ausdruck achtungsvoller Begrüßung entbieten zu dürfen.

Groß ist die Ehre, welche Eure fürstb. Gnaden uns durch Ihren hohen Besuch erweisen. Meine Worte vermögen nicht die Gefühle auszudrücken, die wir in unserm Herzen empfinden, besonders in Anbetracht der großen Güte und Herablassung Eurer Exzellenz, der wir mit Bedauern nicht jenen Empfang bieten können, welcher der hohen Würde entspricht.

Eure fürstbischöflichen Gnaden kommen heute nach Wernsee, um dieses Institut feierlich zu eröffnen, um

Feierliche Einweihung des neuen Marienheims in Wernsee.

Zur bleibenden Erinnerung an das goldene Priesterjubiläum Seiner Heiligkeit Papst Pius X. und an das diamantene Regierungsjubiläum Seiner kais. und königl. Apostolischen Majestät Kaiser Franz Joseph I. im Jahre 1908 wurde allhier in Wernsee zufolge frommer Stiftung der Geschwister Anton, Agnes, Franziska und Elisabeth Puščenjak im Jahre 1911 der Bau des zur Heranbildung der männlichen Jugend durch Salesianerpriester bestimmten Marienheims in Angriff genommen und im Laufe eines Jahres insoweit vollendet, daß ich das neue Haus heute, am 27. Oktober 1912, feierlich einweihen und seiner Bestimmung übergeben konnte.

Gottes Auge wache über dem geweihten Gebäude! Gottes allmächtige Hand schirme die zeitgemäße Anstalt! Gottes heilige Engel mögen in diesem stattlichen Hause ihren Aufenthalt nehmen und alle Bewohner desselben, die Lehrer und die Schüler, beschützen für und für!

St. Michael in Wernsee, am XXII. Sonntag nach Pfingsten, den 27. des Rosenkranzmonates Oktober 1912.

Dr. Michael Napotnik m. p.,
Fürstbischof von Lavant.

einige Mitglieder der salesianischen Gesellschaft in Ihr Bistum einzuführen, um den Segen des Allerhöchsten über das Institut, dessen Insassen und deren Wirken herabzuflehen.

Wir schätzen, wie es sich gebührt, die wichtige Bedeutung dieses hohen Besuches, die Ehre und die Wohltat, welche Eure Exzellenz uns dadurch erweisen; wir danken Euer fürstb. Gnaden von ganzem Herzen dafür.

Wir Söhne des ehrw. Don Bosco als letztangekommene Arbeiter im Weinberge des Herrn freuen uns, uns

Slovesna blagoslovitev in otvoritev novega šolskega zavoda „Marijanišče“ v Veržeju.

Pomenljivega dne 27. oktobra v znamenitem evharističnem letu 1912 sem tukaj v Veržeju novo poslopje, „Marijanišče“ imenovano, sezidano vsled ustanove preblage trške rodbine Puščenjakove ter namenjeno poduku in vzgoji moške mladine po vrlih duhovnikih Salezijancih, v svoje veliko veselje slovesno blagoslovil in otvoril.

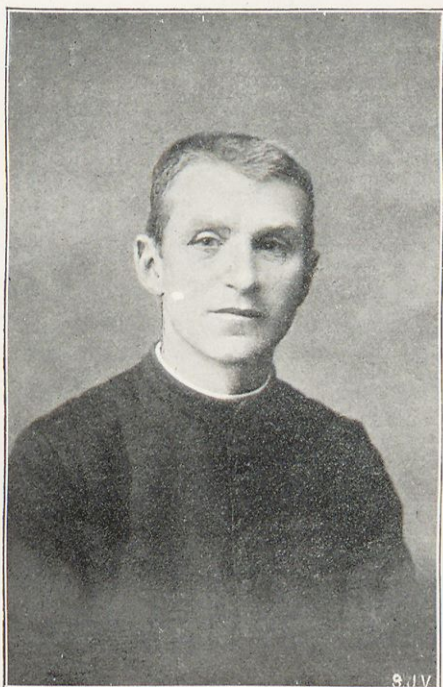
Dal vsemogočni in neskončno dobri Bog, da bi vladal v hiši duh svetega škofa Frančiška Salezija in glasovitega mladino-ljuba Janeza Don Boska, in da bi novo blagoslovljeni in danes otvorjeni zavod postal bogat vir blagoslova za Veržejski trg, za krasno Mursko polje, za vso staročastito škofijo Lavantinsko!

Fratres! Confidimus in Domino Iesu, quia, qui coepit in vobis opus bonum, perficiet.

Bratje, zaupamo v Gospoda Jezusa, da bo on, kateri je začel v vas dobro delo, ga tudi dovršil (Začetne besede današnjega nedeljskega berila, posnete iz lista sv. Pavla do Filipljanov 1, 6).

Pri Sv. Mihaelu v Veržeju, na 22. pobinkošno nedeljo in osmino praznika posvečenja vseh cerkev, dne 27. meseca vinotoka leta 1912.

† Mihael m. p.,
knezoškof.

Ravnatelj dr. Avrelij Guadagnini.

Untertanen Eurer fürstb. Gnaden nennen zu dürfen und unter Ihrer weisen Leitung durch unsere bescheidene Arbeit mit der Hilfe Gottes auch zum Wohle jener Seelen wirken zu können, welche der Sorge eines so erleuchteten und seeleneifrigen Hirten anvertraut sind.

Eure Exzellenz kamen ferner, um das Institut zu segnen. Ja, möge der Segen des Herrn, durch Euer fürstb. Gnaden gespendet, sich reichlich ausgießen, damit dieses Institut trostreiche Früchte hervorbringe zur größeren Ehre Gottes und unserer heil. katholischen Religion, zum Heile der Seelen, zum Wohle unseres Landes und auch zur Freude Euer fürstb. Gnaden, der wir in verehrungsvoller Huldigung die besten Wünsche für ein langes, gesegnetes Leben und Wirken zu entbieten uns gestatten.

Seine Exzellenz, der Geheimrat Sr. Apost. Majestät, unseres allergnädigsten Kaisers Franz Joseph I., der hochwürdigste Fürstbischof von Marburg, Dr. Michael Napotnik, er lebe hoch!

Dobrodošli! Živio!

Prezvzišeni so odzdravili:

Hochwürdiger Herr Direktor haben mich vor meinem Eintritte in dieses liebliche „Marienheim“ mit gar ausgewählten Worten begrüßt. Ich sage Ihnen dafür meinen innigen Dank und heiße Sie und Ihre lieben Mitbrüder herzlich willkommen hier in Wernsee, herzlich willkommen in meiner Diözese als erprobte Erzieher der Jugend, als eifrige Mitarbeiter im Weinberge des Herrn.

Ich bin mit ausnehmend grosser Freude gekommen, um den durch ihre segensreiche Wirksamkeit berühmten Salesianern, den Söhnen des gefeierten Jugend-

erziehers, des seligen Don Bosko, ihr neues Heim einzuweihen und sie in ihre Wirkungsstätte einzuführen.

Unser Herr und Heiland gab seinen Aposteln den Auftrag: Wo ihr immer in ein Haus kommt, da sprecht zuerst: Friede sei diesem Hause! Dem Auftrage des göttlichen Lehrmeisters gemäß sage ich heute und werde es morgen vor der feierlichen Einweihung des „Marienheimes“ wiederholen: Friede sei diesem Hause und allen, die darin wohnen! Und der Segen, den ich über diesen groß angelegten Bau sprechen werde, möge das Unterpfand und die Bürgschaft des himmlischen Segens sein, von welchem die Tätigkeit der hier einziehenden Salesianerpriester immer im reichlichsten Maße begleitet sei!

* * *

Kmalu potem se je zmračilo; bil je krasen jesenski večer. Iz trga se je pomikala dolga vrsta pevcev z lampijoni in so pod vodstvom g. nadučitelja zapeli par pesmic, za kar so se prevzvišeni knezoškof iskreno zahvalili. Kvišku proti nebu so švigale rakete in daleč okoli naznanjale nenavadno slovesnost, iz stolpovih lin pa se je glasilo ubrano zvonjenje.

Drugi dan so se že ob peti uri v župnijski cerkvi začele sv. maše; bilo je ta dan v vsem 14 sv. maš. Že pri zjutranjih mašah je bila cerkev skoraj natlačeno polna. Kmalu po sedmi uri so se začele od vseh strani proti Veržeju pomikati cele procesije ljudstva. Toliko ljudi še trg Veržej gotovo nikdar ni videl, le prekmurski Slovenci niso mogli priti, ker zaradi velike vode brod ni vozil čez Muro. Kmalu po osmi uri se je začelo blagoslavljanje zavoda po onem obredu, kako

Martin Meško,
kn. šk. duh. svet., župnik pri Kapeli.

Martin Jurkovič,
kn. šk. duh. svet., vitez Franc
Jožefovega reda, dekan ljutomerski.

ji predpisan za šolske stavbe. Ganljiv in pomenljiv je ta obred.

Najprej se pokliče na pomoč sv. Duh in se prosi, naj bi mladež, ki se bo tu učila, razsvetil, da bo vedela, kar je pred Bogom prav ter vedno napredovala v modrosti, v starosti in milosti. V naslednjih molitvah se prosi, naj Bog blagoslovi zavod, kakor je blagoslovil hišo Abrahama, Izaka in Jakoba, naj pošlje svojega angela varuha, ki bo hišo varoval, in naj pride mir Gospodov čez to hišo in vse tiste, ki bodo v njej učili ali se učili, da bi to, kar se bodo koristnega učili, prav razumeli in v dejanju izvrševali.

Zavod se poškopri od zunaj in znotraj, v glavni učilnici pa pripne posvetitelj sam na steno znamenje sv. križa.

Po končanem blagoslovu se je veličastna procesija pomikala proti župnijski cerkvi, ki ta dan niti tretjine ljudstva ni mogla obseči. Prevzvišeni knezoškof so ob veliki asistenci imeli slovesno sv. mašo za vse žive in mrtve dobrotnike, ki so pripomagali k stavbi. Po sv. maši so stopili na prižnico ter jedrnato in krepko razložili pomen slovesnosti tega dne. Tudi tisti, ki zaradi stiske niso mogli v cerkev, so zunaj lahko slišali krasno pridigo. Po pridigi je bilo darovanje okoli oltarja, kjer se je darovalo 217 kron v prid zavoda, vrh tega so prevzvišeni knezoškof sami darovali v isti namen 350 K. Bog poplačaj stoterno te darove Prevzvišenemu in drugim darovnikom! Naposled je zastopnik g. provincijala salezijanske družbe, ki se osebno ni mogel vdeležiti slovesnosti, zapel zahvalno pesem in s tem se je zaključila veličastna cerkvena slovesnost.

Ob 1. uri je bilo v zavodu za goste prirejeno.

slavnostno kosilo. Navzoč je bil zastopnik c. kr. okrajnega glavarstva v Ljutomeru, g. Viktor Kastner-Pöhr, izmed sosednih duhovnikov so k slavnosti prihiteli: vlč. g. dekan ljutomerski Martin Jurkovič, g. dr. Ivan Tomažič, kn. šk. duh. svet., dvorni kapelan Nj. Prevzvišenosti; od Sv. Petra pri Mariboru je prišel g. župnik Matej Štrakl, poseben dobrotnik zavoda, dalje g. duh. svet. in župnik kapelski Martin Meško, ustanovnik Marijanišča, od Sv. Križa g. župnik Jos. Weixl, od Sv. Petra pri Radgoni kapelan J. Luskar in g. Andrej Lovrec, kapelan v Ljutomeru.

Gosp. Kastelic, ravnatelj v Ljubljani, zastopnik g. provincijala je prebral latinsko pismo g. provincijala na prevzvišenega knezoškofa, ki se glasi:

Excellentissime Praesul!

Absens corpore, quia aliud gravissimum negotium hic me detinet, spiritu tamen et in persona admodum Reverendi Domini Aloisii Kastelic, Directoris domus nostrae Labacensis, quem delegavi ut me substitueret, huic solemnitati praesens, Excellentiam Tuam Reverendissimam maximo obsequio et veneratione saluto.

Deo gratias! En verba quae mihi et omnibus qui totam rem bene norunt et considerant ultro ex corde exeunt in hac magna sollemnitate, quae omnes huius oppidi cives hodie, iure merito, summa laetitia afficit. Deo gratias! quod enim prorsus impossibile videbatur, ecce iam completum est: Veržej magnum et revera pulchrum Institutum, a quo plurima bona sunt certe expectanda, iam habet, et Filii Venerabilis D. Bosco, Confratres mei dilectissimi, hodie in possessionem domus ipsius tot tantisque laboribus ab egregiis et omni aestimatione dignis viris tam munifice paratae ingrediuntur.

Lovro Janžekovič,
župnik v Veržeu.

Josip Weixl,
župnik pri Sv. Križu.

Matej Štrakl,
župnik pri Sv. Petru pri Mariboru.

Gratias Excellentiae Tuae, Reverendissime Princeps Episcopo, quam maximas etiam reddere debeo et reddo, quia non solum repetitis et instantibus litteris Superiores Societatis nostrae, ad hanc domum acceptandam, quod nullo modo se facere posse protestabantur, induxisti, sed insuper Ipsemet et cum tanto Tuo labore et abnegatione Confratres meos in hanc novam residentiam, Tuis manibus benedictam, solemniter introducere voluisti. — Deus omnipotens et benignissimus qui tamquam sibi factum existimat quidquid minimo ex fratribus nostris fecerimus, abundantissime Te remunerari dignetur pro tanta Tua benignitate.

Quod autem ad me attinet Excellentiam Tuam certiore facere possum, Confratres meos omnibus viribus adlaboraturos ut opus, quod ipsorum curis et sollicitudini traditum est, optime evolvatur et finem suum assequatur, atque hoc aliisque modis, pro viribus suis, Tibi ad salutem animarum, iuvenum praesertim, fovendam praesto futuros.

Utique vehementer doleo me adhuc non habere Confratres linguae slovenicae aliaque media, qui necessarii essent, ut statim scholam agrariam pro iuvenibus praesertim huius regionis, quod fini huius Instituti apprime respondet, incipere possemus. Spero tamen, sicut et Excellentia Tua Reverendissima Superiores meos Suis litteris certiores faciebat, fore ut ex hac domo, in qua interim vocationes ad Congregationem nostram curabuntur, plurimi vineae dominicae operarii exeant qui ante dictam scholam non solum adaperire sed etiam, Deo favente, ad magnum splendorem adducere valeant.

Quod certe eveniet, si Excellentia Tua, clerus po-

pulusque circumstans eadem qua nunc etiam in posterum hoc Institutum benevolentia donare non desinent.

Ad sacri annuli osculum provolutus et benedictionem Tuam pro me et hoc domo deprecans, me profiteor.

Oświęcim, die vicesima quarta Octobris anno MCMXII.

Excellentiae Tuae Reverendissimae

Humillimus et addictissimus Servus

Soc. Dr. Petrus Tirone,

Provincialis Sales.

Prezvišeni so na to odgovorili:

Intimas reddo grates Tibi, reverende Domine Director, qua delegato admodum reverendi Domini Provincialis, quod mihi per epistolam ab eodem missam salutationem piae Societatis s. Francisci Salesii protulisti tam obsequiosam.

Ex toto animo resaluto percaros mihi filios Venerabilis servi Dei et inventutis amatoris, Don Bosco, erga quos singularis amoris ac peculiaris venerationis sensus afficio. De quo meo sincero affectu certiore facere velis admodum reverendum Tuum Dominum Provinciale.

Re sane vera, haud paucae actiones et relationes cum ad Societatis superiores tum ad caes. reg. Gubernium erant faciendae¹, ut opus hoc magnificum posset

¹ Hac de re testimonium perhibent litterae a me directae ad Rectorem generalem societatis Salesianae, quas in piam memoriam hicce allatas volo:

Num. 4334.

Reverendissime Pater Generalis!

Praeclara Iubilaea Suae Sanctitatis Papae Pii X. ac Suae Caesareae et Regiae Maiestatis Francisci Josephi I., quibus catholicorum populorum animi in Patria nostra anno currente suaviter

Ivan Lusker,
kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni.

Andrej Lovrec,
kaplan v Ljutomeru.

incipi et domus, iuventuti per sacerdotes Salesianos educandae destinata extrui. Attamen Deo auxiliante difficultatibus superatis hodie laetamur de aedibus, Matri Boni Consilii sacris iamque benedictione ecclesiastica exornatis.

Fiducialiter spero, sacerdotes Salesianos, hodie sollemniter huc introductos, in spiritu sancti Antistitis Genevensis nec non iuxta exemplum venerabilis Don Bosco summis viribus adlaboraturos esse, ut ex insticommoventur, certe meliore modo celebrari nequeunt, nisi in eorum piam memoriam christianae caritatis ac verae humanitatis erigantur instituta, quae praesentium temporum indigentis medelam ac futuris etiam generationibus commoda afferre possint.

In Nostra quoque dioecesi pii homines consilium inierunt atque opes contulerunt, ut in memoriam praefatae duplicis sollemnitatis monumentum erigatur aere perennius.

In oppido scilicet Veržej pia familia cognomine Puščenjak in bonum instituti pro pueris educandis parata est statim cedere possessionem suam pretio circiter 24.000 coronarum. Alii insuper cives ac vicini incolae suos obolos contulerunt, ita ut Congregationi, quae tale institutum in dicto oppido erigere vellet, statim 40.000 cor. in manus dari possent. Nos vero obsecundantes praeclaris verbis, quibus Sanctitas Sua Papa Pius X. in litteris, die 17. Augusti 1904 ad Te directis, Sodalitatem Salesianam omni fidei omnique aut dioecesi aut civitati aut paroeciae enixe commendare dignatus est, instantissime invitamus ac per caritatem Dei atque animarum immortalium rogamus, ut hanc donationem suscipere ac filios Sodalitatis Tuae in hanc novam messem mittere haud dedigneris.

Conditiones pro fundando instituto favorabiles sunt et rationes gravissimae.

1. Imprimis ut oblata possessio adhuc anno currente transferatur ad familiam Vestram, ea suadet causa, quia hoc anno foundationes humanitatis, quae in memoriam iubilaei Suae Maiestatis fiunt, liberae sunt a taxis secus in translatione ac emptione bonorum solvendis. Certe minime spernendum emolumentum!

tuto recens fundato prodeant iuvenes, ad omne opus bonum instructi.

In quo sensu invito hospites honoratos, ut sumant calicem vini, mecum clamantes: Admodum reverendus Dominus Provincialis societatis Salesianae, Dr. Petrus Tirone, eiusque confratres — vivant!

Na to so knezoškof napili papežu in cesarju:

Die heutige Festfeier ist denkwürdig für unsere Kirche und unser Vaterland. Deshalb geziemt es sich, dass wir

2. Locum quod attinet, in quo erigendum esset institutum, gaudet amoenitate ac salubritate aëris, oppidum situm est in fertilissima parte campi ad flumen Muri in confiniis Styriae Hungariaeque vix tribus kilometris distans a duabus stationibus viae ferreae; in vicinia nullum existit monasterium vel collegium regularium.

3. In oppido Veržej est exigua paroecia s. Michaelis Archangeli, 690 animas habens. Parochia est liberae collationis episcopalis. Itaque peropportunum esset, si parochia a Sodalitate Vestra administraretur, qua in re apud gubernium nulla erit difficultas, dummodo sacerdos, qui parochum gereret, esset civis austriacus. Praebendae proventus utique caderent in bonum Sodalitatis.

4. Aliud etiam bonum ex nova ista fundatione certo proveniet Sodalitati. Si semel habuerit domicilium suum illis in regionibus, multi iuvenes — slovenicae, germanicae et hungaricae linguae gnari — sentient vocationem ad Sodalitatem Vestram. Si nunc forsán premeris penuria cooperatorum slavicae et hungaricae linguae, Dominus mittet Tibi ex novo seminario novas vires.

5. Quamvis Vestra Sodalitas apud nostrum populum tantum quoad nomen et ex libellis nota sit, magna tamen veneratione et fiducia gaudet atque adventus Vester ardentè desideratur. Clerus quoque totius decanatus Luttenbergensis, in quo stat oppidum Veržej, speciatim parochus huius loci, sincero corde Vos exspectat, maxima vero iucunditate ac laetitia impleretur cor Nostrum in illa die, qua adventui Vestro benedicere possemus.

vor allem unserer beiden lieben Väter, Seiner Heiligkeit Papst Pius X. und Seiner k. und k. Apostolischen Majestät Franz Joseph I., gedenken. Pius X. mit seinem Wahlspruch *Instaurare omnia in Christo* und Kaiser Franz Joseph I. mit seiner providentiellen Devise *Viribus unitis* hegen beide eine väterliche Fürsorge für die Jugend. Seine Heiligkeit empfahl die öftere Kinder-Kommunion und Seine Majestät rief in seiner väterlichen Liebe: *Sorget für das Kind! Unser Heiliger*

6. Quodsi ad tempus circumstantiae forsitan non Tibi permittunt novam fundationem erigere, conniveas saltem, ut adhuc anno currente possessio transcribatur ad Sodalitatem Vestram, erectio vero collegii sequentibus tribus annis in executionem deduci posset. Statim ac populus videbit eius spem non esse vanam, novi invenientur benefactores atque summa 40.000 coronarum notabiliter augebitur, materiali sustentationi collegii omnino provisum erit. In negativo casu vero tum prona voluntas populi tum factae promissiones ac iam donatae summae dissiperentur et ita bona res deplorabile detrimentum pateretur.

Itaque sanctus Michael, patronus tutelariorum nominati loci, Mater boni consilii, Auxiliatrix christianorum dirigant pedes Vestros in dioecesim Nostram ad gloriam Dei ac christianae iuventutis profectum salutarem!

Marburgi, 29. Augusti 1908.

† Michael, Princeps-Episcopus

Num. 4925.

Reverendissime et Illustrissime Pater Rector Generalis!

E rescripto Reverendi Presbyteri Aloysii Piscelli Societatis s. Francisci Salesii, ad meas litteras a. d. IV. Kalendas Septembres 1908 Num. 4334 datas, non sine animi dolore comperi, Consilium generale dictae Congregationis desiderio meo, quo in mea dioecesi Lavantina in oppido Veržej institutum Salesianum iuventuti religiose educandae destinaretur et rite conderetur, satisfacere eo non posse, quod ad onera novae domus portanda necessariae vires deessent.

Haec sane negandae institutionis ratio est, incolae tamen

Vater und unser Landesvater sind beide wohlwollende Beförderer der Salesianer-Sozietät. Es freut mich, dass der Vertreter der kaiserlichen Behörde in diesem Bezirke, der sehr geehrte Herr Viktor Kastner-Pöhr, in unserer Mitte weilt. — Erheben wir den Becher und rufen wir: Gott erhalte, Gott beschütze unseren glorreich regierenden Papst Pius X. und unseren viellieben und teuren Kaiser Franz Joseph I!

G. ravnatelj novega zavoda je pa napil v iskrenih besedah Prevzvišenemu:

illius oppidi et circumiacentium vicorum a suo desiderio non desistunt, immo eius negationem aegre ferunt. Unde novo libello supplici, die 13. Octobris 1908 misso, a me enixim exposcunt, ut Paternitati Vestrae illustrissimae ipsorum petitionem denuo proponam.

Cui desiderio hisce litteris ex animo satisfacio, quia persuasum habeo, institutum tale, rite erectum, et prospere cessurum et adolescenti iuventuti multum esse profuturum, neque timendum est, ut ipsi quid in sustentatione sua desit.

Praeterea Patres Rakovnicenses, prope a Ljubljana in Carniolia, regionis et consuetudinum illius populi optime gnari, ad institutum illud erigendum parati esse dicuntur, modo id sibi Superiorum auctoritate permittatur.

Quum igitur conditiones, in meis litteris iam expositae, instituto, de quo agitur, erigendo favere nec ex eo piae Societati s. Francisci Salesii iusto graviora onera imponi videantur, hanc populi mei petitionem benevolae deliberationi propositam volo atque Paternitati Vestrae reverendissimae commendatam, ut exoptatum exitum accipiat in honorem Dei O. M. et salutem iuventutis, tot animae periculis expositae.

Ex Ordinariatu Princ.-Episc. Lavantino, Marburgi in Styria, die 21. Octobris 1908. † Michael, Princeps-Episcopus.

Similis tenoris litterae missae sunt Cal. Decembr. 1908 sub Num. 5477 ad Plurimum Reverendum Dominum Emanuele Manassero, Moderatorem provinciae Polonensis Salesianae in Oświęcim.

Gerne möchte ich meinen dankbaren Gesinnungen in der slovenischen Sprache Ausdruck geben; da mir dies jedoch nicht möglich ist, bitte ich die verehrten Anwesenden mir zu gestatten, dass ich mich der deutschen Sprache bediene.

Tief gerührt war ich gestern Nachmittag, als Ew. Exzellenz sich würdigte Worte an uns zu richten, die wahrhaft zum Herzen gingen, und den Söhnen Don Boscos den Willkommgruss zu sagen.

Ich fühle mich darum veranlasst, noch einige Worte zu denen hinzuzufügen, die ich gestern mit gerührtem Herzen aussprach.

Nach Gott, dem wir an erster Stelle Preis und Dank schulden, verdanken wir die Entstehung dieser Anstalt Ew. Exzellenz, welche die Gründung derselben so warm befürwortet hat. — Dank der Gewogenheit Ew. fürstb. Gnaden gegen die Sal. Kongregation, dank der Begeisterung, die Ew. Exzellenz in vielen Herzen hervorzurufen verstand, haben sich viele ans Werk gesetzt und so ist dieses Institut ins Leben gerufen worden. Diese alle sind einem von Ew. fürstb. Gnaden ausgesprochenen Wunsche gefolgt, sie haben ein erhabenes Beispiel nachgeahmt, welches vom fürstb. Palais in Marburg ausging.

Der Bau wurde erst dann begonnen, nachdem Ew. fürstb. Gnaden sich gewürdigt hatten, das Gesuch an die hochw. Herren Oberen unserer Kongregation durch die tatkräftige Auktorität, durch den weitbekannten, wohlthätigen Einfluss Ew. Exzellenz wiederholt zu unterstützen. — Daher sei Dank Ew. fürstb. Gnaden, in deren Bistum eine Niederlassung zu haben für uns ein Glück und eine Ehre ist.

Ja, wirklich glücklich sind wir, unter der weisen Leitung Ew. fürstb. Gnaden wirken zu können, welche unter dem österr. Episkopat wegen ihrer ausgezeichneten Eigenschaften hervorragten.

Glücklich sind wir in dem Bewusstsein in Ew. Exzellenz einen einflussreichen Beschützer, einen gütigen Vater, einen weisen Führer gefunden zu haben.

Darum bitte ich die verehrten Anwesenden mit mir in den freudigen Ruf einzustimmen:

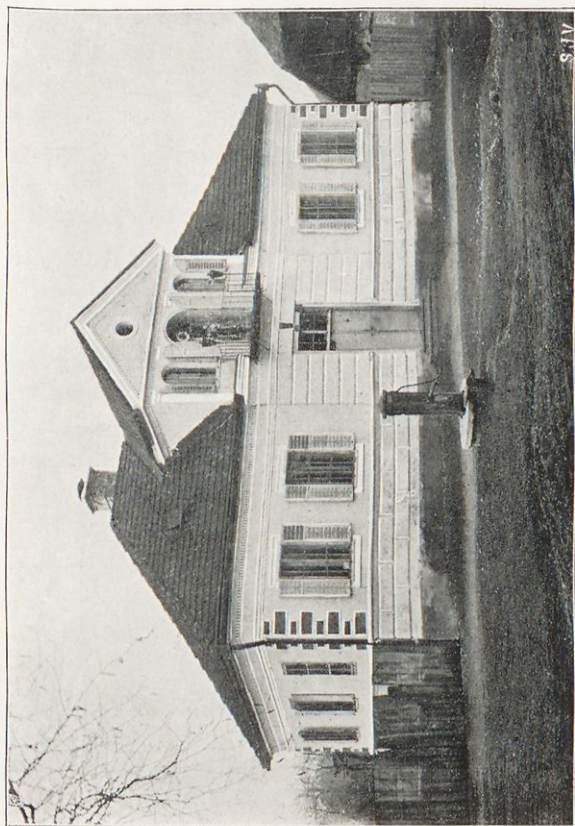
Se. Exzellenz der Geheimrat Sr. Apost. Maj. unseres allergnädigsten Kaisers Franz Joseph I., der hochw. Fürstbischof von Marburg, Dr. M. Napotnik, er lebe hoch! Živio!

Na to zdravico so knezoškof odgovorili:

Wie schon gestern, so heiße ich Sie, Hochwürdiger Herr Direktor, samt ihren lieben Mitgenossen heute neuerlich von Herzen willkommen.

Herr Direktor danken mir für manches, was ich für das Zustandekommen dieser Jubiläums-Gründung getan hätte. Ich habe mich mit Freuden dafür eingesetzt, daß hierher nach Wernsee Salesianerpriester kommen möchten, und es gab nicht wenige Bedenken von Seiten der Kongregationsoberen, wie auch von Seiten der Behörden zu zerstreuen. Heute danke ich Ihnen und Ihren Mitbrüdern, daß Sie der Stimme Gottes und meinem Rufe gefolgt sind und sich in dieser Gegend angesiedelt haben.

Ich habe heute unter sinnreichen Zeremonien das neue Schulhaus, das „Marienheim“, eingeweiht. Mein lebhafter Wunsch geht dahin, daß sich die hiebei zum Himmel emporgesandten Gebete erfüllen mögen. Möge über dieses Haus und über alle seine Bewohner, Lehrer

Hiša Puščenjakova v Veržetu.

und Schüler, der Friede Jesu Christi kommen; möge sie der Herr vor allem Ungemach beschützen und bewahren; mögen die Lehrenden, docentes, erfüllt werden vom Geiste der Wissenschaft, Weisheit und der Furcht Gottes, die Lernenden, discentes, aber von der Gnade Gottes, auf daß sie die empfangenen heilsamen und nützlichen Lehren mit dem Verstande begreifen, im Herzen behalten, in Werken ausführen und in allem den Namen Gottes preisen; ja, mögen innerhalb der Wände dieses Hauses die Engel des Lichtes ihren Aufenthalt nehmen und alle Bewohner desselben, docentes et discentes, beschirmen für und für!

Mit diesem Wunsche rufe ich: der Vorsteher und Leiter des „Marienheims“ in Wernsee mitsamt seinen lieben Mitbrüdern — lebe hoch!

Prevzvišeni so še napili domačemu g. županu in g. nadučitelju, predsednik Marijanišča pa sosednim gosp. duhovnikom in odbornikom Marijanišča.

K slovesni otvoritvi je došlo tudi več brzojavnih in pismenih čestitk.

Sv. Lenart v Slov. goricah:

Vsemogočni dal, da bi vedno bil novi zavod našemu ljudstvu v korist, Veržejcem v ponos. Dr. Tiplič.

G. dr. Tiplič, čigar ime najdejo čitatelji tudi med ustanovniki, je veržejski rojak in sedaj zdravnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

G. katehet Smrekar v Ljubljani, znan kot goreč prijatelj salezijanske družbe, je iz Ljubljane poslal v latinskem jeziku naslednjo čestitko:

Hiša salezijanska v Veržaju bodi nov in obilen vir milosti za Štajersko in za celo sv. Cerkev! To želi Smrekar.

Sevnica ob Savi:

Z Vami se danes veselimo tudi mi ter molimo, naj Bog obilno blagoslovi prvi salezijanski zavod v naši škofiji.

Doberšek, Kolenc, Gorjup, p. Hugolin.

Gradec:

Prisrčen pozdrav z iskreno željo, naj delo raste, cvete in prospeva.

Ignac Gabrc, I. Strnišča,
Marijina brata.

Prvi je veržejski, drugi križevski rojak.

Posebno v toplih besedah je pozdravil otvoritev novega zavoda g. Ivan Vreže, kn.-šk. duh. svet. in profesor na c. kr. učiteljišču v Mariboru.

Pismo je bilo naslovljeno na predsednika družbe „Marijanišče“, pa se nanaša na zavod in se glasi:

Velecenjeni gospod doktor!

Dolgoletne Tvoje srčne želje se izpolnjujejo. Rojstveni Tvoj kraj dobi zavod, prepomenljiv za Veržej in za vso ljutomersko dekanijo ter velevažen za vso obširno Lavantinsko škofijo. Pod čisto posebnim Marijinim varstvom se bo ljuba naša mladina v „Marijanišču“ v duhu in po navodilih nesmrtnega Don Boska odgajala za vero, dom, cesarja. Izkušeni sinovi velikega ustanovitelja bodo gojili v mladih srcih pravo ljubezen do Boga in sv. Cerkve, njegove hčerke na zemlji, bodo stavili temelj za boljšo bodočnost krasne naše domovine in utrjevali posebno danes toliko potrebno pravo avstrijsko domoljubje.

Božji blagoslov, ki ga bodo sprosili in z velikim veseljem delili prevzvišeni naš nadpastir, knez in škof, v nedeljo dne 27. oktobra t. l. na najmlajši naš zavod,

Ženski odbor Marijanišča.

8 JV

Fr. Vaupotič. Jul. Sršen. Joz. Čagran.

Al. Onišak, Al. Panič, prof. Fr. Kovačič, Marija Koroša, Marija Kralj.
podpredsednica. predsednik tajnica.

ostani v Marijanišču vselej in obrodi v stoletja, kolikor le mogoče, obilne in blagodejne sadove. Božja pomoč ostani vedno z vami!

Sam — osebno — se radi svojih stanovskih dolžnosti žalibog ne bom mogel udeležiti prepomenljive slovesnosti, pa v duhu sem in bom z Vami, podpirajoč Vaše želje in goreče molitve s svojimi molitvami.

Maribor, dne 23. oktobra 1912.

Prof. Jan. K. Vreže.

* * *

Ob 3. uri so bile v cerkvi lavr. litanije z 2 blagoslovoma, na kar so Prevzvišeni počastili z obiskom g. župnika in hišo Puščenjakovo, kjer se je Prevzvišemu poklonil ženski odbor „Marijanišča“, ki ima za zavod velike zasluge.

Tudi rajni niso bili pozabljeni. Prevzvišeni so šli na pokopališče ter pomolili na grobu ustanovitelja Ant. Puščenjaka ter drugih dobrotnikov.

Le prehitro je potekel čas in Prevzvišeni so nas morali zapustiti ter so se z vlakom ob 5.51 vrnili v Maribor.

Začasni salezijanski zavod.

Zavod je otvoren, a v njem letos ni domačinov, skoraj sami tujci. To moramo pojasniti, da ne bo kdo krivo sodil zavoda. Veliko težav in ovir je bilo treba premagati, preden se je sploh doseglo, da je salezijanska družba sprejela ponujeni zavod. Družba

je na Slovenskem še mlada, zatorej še ima malo slovenskih moči, vabijo jo na vse kraje, kjer so jim voljni pripraviti vse potrebno. Na lepe obljube in besede ne more iti družba nikamor. Ko so tedaj v Veržēju obljube in besede začele prehajati v dejanje, so tudi poglavarji salezijanske družbe obrnili svoje oči na Veržej. Poslopje se je začelo zidati, ali kaj, če bi moralo morda več let stati prazno? Dobre ljudi bi to zbegalo, hudobni nasprotniki pa bi se posmehovali, češ, to imate sedaj prazen „klošter“! A božja Previdnost se je ozrla na naš kraj in zavod se je otvoril prej, kakor smo mislili. To je prišlo tako: Salezijanska družba je doslej imela svoj zavod v prijaznem, vinorodnem kraju Penang-Monferrato v Gornji Italiji, tamkaj so imeli gojence iz raznih avstrijskih dežel in iz Nemčije, ki so študirali gimnazijo in se pripravljali, da vstopijo v salezijansko družbo. Letos je pa naš presvetli cesar salezijansko družbo izrečno potrdil in sedaj je trebalo imenovani zavod prestaviti v Avstrijo in gimnazijske študije prikrojiti po naših postavah. Pa kam ga prestaviti? Kocka je padla na Štajersko in sicer na Veržej.

Salezijanski predstojniki so stavili vodstvu „Marijanišča“ predlog: Mi prestavimo svoj zavod začasno iz Penanga v Veržej in oskrbimo zavod z znotranjo opravo, vi pa pozidajte do jeseni še severno in južno stran poslopja. Če družba prestavi predstojnike, morajo za njimi iti tudi gojenci, torej bodo ti gojenci iz avstrijskih in nemških dežel nekaj časa imeli svojo streho v Veržēju. Hiša ne bo stala prazna, zavod se uredi in utrdi, družba si pridobi novih slovenskih moči, spozna ljudstvo in krajevne razmere ter med tem trezno in mirno poišče kraj, ki bo bolj primeren za gimnazijski

Grob Antona Puščenjaka.
Na levo (z ograjo) grob Franca Rožmana († 25. maja 1911), velikega dobrotnika in odbornika Marijanišča.

zavod salezijanske družbe. Med tem se pa tudi lahko pripravi vse potrebno za gospodarsko šolo, in ustreženo bo obema strankama. Tako je torej preprosti Veržej prišel do spodnje gimnazije. Ker se je pa delo zavleklo, se I. razred ni mogel tukaj otvoriti, ampak na Dunaju, zato se tudi letos ne morejo sprejemati domači dečki, ker je šolsko leto že predaleč naprej.* Treba potrpeti, velike reči ne nastanejo en dan.

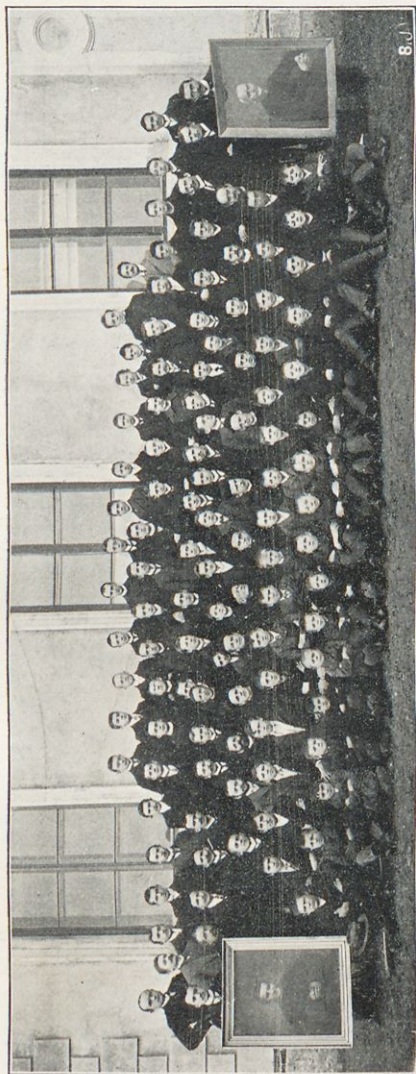
Sedanji zavod je torej le začasen, ker drugače sploh ni bilo mogoče doseči, da bi družba salezijanska sprejela naš zavod. Tudi v Ljubljani so si od začetka morali pomagati z gospodi, ki so bili po rodu Italijani in Nemci. Odbor bi tudi s svojimi pičlimi sredstvi nikakor ne mogel vsega oskrbeti, kar je za tak zavod potrebno. Ustreženo je tedaj v sedanjih razmerah obema strankama.

Sprejmimo torej gostoljubno sedaj gospode predstojnike in njihove gojence, ki so se iz solnčne Italije priselili k nam na Mursko polje, katero je neki gospod zaradi njegove lepote in rodovitnosti imenoval štajersko Lombardijo. Roka roko umiva; odboru Marijanišča je veliko pomagano s tem, da je hiša naseljena in je zavod začel delovati.

Za domače fante ima zavod za sedaj tako imenovani „oratorij“ t. j. ob nedeljah in praznikih se ob prostem času zbirajo fantje v zavodu, se nekoliko poigrajo, pa učijo tudi koristnih reči, petje, predstave itd. S tem se doseže veliko; mladina se odvrne od slabih potov in tovaršij, v oratoriju ne sliši in ne vidi nič nespodobnega, pač pa se marsikaj koristnega nauči.

Bodi tukaj izrečena tudi iskrena zahvala vsem, ki so darovali kaj živeža, da se je zavod mogel za silo oskrbeti za zimo. Da se čim prej uresniči tudi pravi namen zavoda, da se otvori gospodarska šola, to nas mora izpodbujati, da z vnemo in združenimi močmi izpolnimo tiste pogoje, ki so potrebni za tako šolo, zlasti: postaviti se mora primerno gospodarsko poslopje, povečati posestvo, nabaviti potrebni stroji in živina. Zavod pa potrebuje tudi slovenskih moči. Kdor torej čuti poklic in veselje do redovnega življenja, naj vstopi v družbo, kjer bo lahko mnogo koristil bližnjemu in zveličal sam svojo dušo.

Prvi gojenci Marijanišča s predstojniki. V sredini g. provincial dr. P. Tirone. V spodnjih vrstah oratorijanci.

Udje „Marijanišča“ leta 1912.

Ustanovniki.

Ustanovniki so tisti udje, ki plačajo 100 K ali več ali podarijo kaj drugo v toliki vrednosti.

Nj. Prevzvišenost knezoškof dr. Mihael Napotnik, Maribor.

Budja Marija, Banovci.

Budja Matjaš, Banovci.

Čagran Jozefa, Banovci.

Farkaš Franc, Ilijaševci.

Farkaš Jozefa, Ilijaševci.

Horvat Jožef, Verzej.

Horvat Lovro, Verzej.

Horvat Marija, Verzej.

Janžekovič Lovro, župnik, Verzej.

Jurinec Matija, Banovci.

Jurinec Marija, Banovci.

Jurkovič Martin, dek., Ljutomer.

Koroša Marija, Verzej.

Korošak Marija, Ilijaševci.

Korošak Mihael, Ilijaševci.

Kosi Ana, Verzej.

Kosi Franc, Verzej.

Kosi Marija, Gradec.

Košar Franc, Verzej.

Košar Marija, Verzej.

Kovačič dr. Fr., Maribor.

† Kovačič Franc, Verzej.

Kralj Franca, Ilijaševci.

Kralj Marija, Ilijaševci.

Kralj Terezija, Ilijaševci.

† Kresonja Matija, Verzej.

Kupljen Jakob, Žihlava.

Meško Martin, župnik, Kapela.

Neimenovana, Vogričevci.

Novak Marija, Ljutomer.

Ostrec Alojz, Bunčani.

Ostrec Martin, Verzej.

† Pavalec Antonija, Sv. Jurij v Slov. gor.

Posojilnica v Križevcih.

Posojilnica Gornja Radgona.

† Puščenjak Anton, Verzej.

Puščenjak Franca, Verzej.

Puščenjak Liza, Verzej.

Puščenjak Neža, Verzej.

Rantaša Tomaž, Selišči.

Rožman Jozefa, Ilijaševci.

Rožman Neža, Ilijaševci.

Rožman Treza, Ilijaševci.

† Rožman Franc, Verzej.

Saboti Filip, Verzej.

Saboti Marija, Verzej.

Skuhala Andrej, Banovci.

Slavič Gera, Grabe.

Sršen Fr. ml., Verzej.

Sršen Julijana, Verzej.

Sršen Kristina, Verzej.

Štrnišča Alojz, Verzej.

Šinko Matija, župn. v p., Središče.

Štrakl Matej, župnik, Sv. Peter pri Mariboru.

Štuhec Gera, Gradec.

† Šuta Rupert, dekan, Zavrče.

Tiplič dr. Franc, zdravnik Sv.

Lenart Slov. gor.

Topolnik Ivan, Banovci.

Vaupotič Franca, Lokavci.

Vrzel Jernej, Ljutomer.

Žvarc Franca, Verzej.

Žvarc Matija, Verzej.

Skupaj 63.

Dobrotniki.

Dobrotniki so tisti udje, ki plačajo več kakor 1 K pa manj kakor 100 K, ali pa z vožnjo in z delom pomagajo pri stavbi.

- Agrež M.**, kapelan, Marija Snežna.
Atelšek Ivan, kapelan, Sv. Marko.
Atteneder Jožef, župnik, Polzela.
Augustinovič Ferd., Veržej.
Babič Antonija, Lokavci.
Babič Franc, G. Krapje.
Babič Jozefa, G. Krapje.
Babič Matija, G. Krapje.
Baligač Urša in žlahta, Ogrsko.
Barbič Mihael, kapelan, Dobrna.
Baša Alojz, Cmurek.
Baša Ana, Cmurek.
Baša Andrej, Cmurek.
Baša Ivan, Cmurek.
Baša Marija, Dokležovje.
Baša Matija, Cmurek.
Baša Mihael, Cmurek.
Baša Mihael, Dokležovje.
Belec Franc, Krištanci.
Belec Franc, Logarovci.
Berden Ivan, Ogrsko.
Bezenšek Jurij, župnik, Čadram.
Bežan Anton, Šalinci.
Bežan Marija, Šalinci.
Blažič Štefan, Dokležovje.
Bogovič Iv., korvikar, Maribor.
Bohak Fr., dekan, Sl. Bistrica.
Bohak Marija, Sl. Bistrica.
Bohanec Alojz, Vučja ves.
Bohanec Marija, Vučja ves.
Bohanec Martin, Vučja ves.
Bosina Iv., kapelan, Sv. Jurij Sl. g.
Bračko Antonija, Maribor.
Bratina Franc, Križevci.
Bratina Mart, Krapje.
Bratkovič Fr., župnik, Negova.
Brdnik Blaž, kapelan, Stari trg.
Brumen Franc, G. Krapje.
Budja Alojz, Banovci.
Budja Neža, Bunčani.
Bukovec Alojzija, Globoka.
Bukovšek Ant., kapelan, Prihova.
Bunderl Franc, Cezanjevci.
Bunderl Ivan, Veržej.
Bunderl Mikl., Veržej.
Bunderl Treza, Veržej.
Canjko Martin, Veržej.
Canjko Tomaž, Veržej.
Carl Ana, Vučja ves.
Carl Ivan, Vučja ves.
Cerjak Jož., župnik, Rajhenburg.
Cigan Martin, Gančani.
Cigut Treza, Šatahovci.
Cimerman Franc, G. Krapje.
Cimerman Franc, Veržej.
Cimerman Franca, G. Krapje.
Cimerman Franca, G. Krapje.
Cimerman Marija, G. Krapje.
Cipot Jožef, Veržej.
Cirar Neža, Št. Ilj Slov. gor.
Cmerekar Alojz, Veržej.
Cmerekar Andrej, Veržej.
Cmerekar Ivana, Veržej.
Cof Anton, Grlava.
Cof Franca, Šalinci.
Cof Jakob, Grlava.
Cvetko Jožef, Ključarovci.
Cvetko Jurij, kapelan, Koprivnica.
Cvetko Marija,
Čagran Franc, Banovci.
Čagran Marija, Banovci.
Čagran Martin, Banovci.
Čede Josip, župnik, Studenci.
Čizek Al., župnik, Slov. Gradec.
Čizek Jož., dekan, Jarenina.
Črnel Janez, Lokavci.
Čuk Alojz, Vučja vas.
Čuk Franc, Veržej.
Čulk Ema, Sv. Jurij ob Taboru.
Dekortl Jož., župnik, Ljubno.
Dijak Friderik, Ljutomer.
Doberšek Iv., župnik, Sevnica.
Dolamič Martin, Šalinci.
Dolnarič J., Kamenščak.
Domanjko Alojz, Bučečovci.
Domanjko Jakob, Boreci.

Drobnič Antonija, Lokavci.
 † Drobnič Marija.
 Dunaj Franc, Cezanjevci.
 Dunša Marija, Veržej.
 Dvoršak Blaž, kapelan, Sv. Jurij
 ob juž. žel.
 Eferl Matija, župn., G. Kungota.
 Erlich Jakob, Ključarovci.
 Farkaš Mihael, Križevci.
 Farkaš Alois, Bunčani.
 Ferenc Anton, Žihlava.
 † Ferenc Franc, Banovci.
 Ferenc Jožef, Veržej.
 Ferenc Martin, Veržej.
 † Ferenc Treza, Banovci.
 Fifnja Gera, Mala nedelja.
 Filipič Boštjan, Krapje.
 Filipič Franc, Krapje.
 Filipič Jožef, Stara ves.
 Filipič Magd., Logarovci.
 Flek Jožef, prošt v Ptuj.
 Fujs Jožef, Nemščak.
 Fuks Franc, Veržej.
 Fürst Matija, Vučja ves.
 Gabrc Franc, Veržej.
 Gabrc Ivan, Veržej.
 Gabrc Simon, Veržej.
 Gabrc Jožef, Veržej.
 Gajsar Al., Veržej.
 Gajsar Marija, Veržej.
 † Gajsar Neža, Veržej.
 Gajšek Iv., župnik, Sv. Vid pri
 Grobelnem.
 Gala Andr., Boreci.
 Gartner Franc, župnik, Planina.
 Golenač Julijana, Maribor.
 Golunder J., Banovci.
 Golunder Marija, Veržej.
 Gomilšek Fr., župnik, Sv. Peter
 na Medv. selu.
 Gorjak Jožef, Cezanjevci.
 Gorjup Peter, kaplan, Sevnica.
 Goršek Jozefa, Veržej.
 Gottlich Alojz, Križevci.
 Grantaša Matija, Veržej.
 Gregorinčič Antonija.
 Gunčer Jož., župnik, Sv. Mihael
 nad Mozirjem.

Hanžel Franca, Veržej.
 Hanžel Jozefa, Gradec.
 Hanželič Franca, Veržej.
 Hauptman Iv., župnik, Pernice.
 Hauptman Karolina, Križevci.
 Heber Fr., župnik, Sp. Polskava.
 Heric Ant., Vučja ves.
 Heric Franc, Boreci.
 † Heric Franc, Kokoriči.
 Heric Andrej, Banovci.
 Herg Marija, Središče.
 Herman Mihael, Bratonjci.
 Herzog Anton, Križevci.
 Horvat Alojz, Križevci.
 Horvat Helena, Veržej.
 Horvat Ivan, Križevci.
 Horvat Janko, Ljutomer.
 Horvat Jožef, Dokležovje,
 Horvatič Ana, Križevci.
 Hrastelj Fr., arhidijakon, Konjice.
 † Hrastelj Greg., župnik, Selnica.
 Hrastnik Helena, Sp. Polskava.
 Hribernik Jak., dekan, Braslovče.
 Hribovšek K., st. prošt, Maribor.
 Hutter Ivan, katehet, Celovec.
 Ilc Ivan, kapelan, Ruše.
 Ivančič Frančiška, Križevci.
 Ivanjšič Jak., Kokoriči.
 Ivanjšič Mart., Kokoriči.
 Ivanoci dr. Fr., dekan, Tišina.
 Jager Aug., kapelan, Ptuj.
 Jandl Julij, Grlava.
 Janežič Franca, Veržej.
 Janežič Rudolf, špirit., Maribor.
 Janžek Ed, župnik, R. Toplice.
 Janžekovič Jož., župnik, Sv. Le-
 nart Slov. gor.
 Janžekovič Vid, župnik, Svečina.
 Javšovec Franc, Pristava.
 Javšovec Franc, Veržej.
 Javšovec Ivan, Sv. Jurij na Ščav.
 Jelen Franc, Stara ves.
 Jelen Ivan, Lokavci.
 Jelen Jakob, Lokavci.
 Jelen Marija, Lokavci.
 Jerebič Marija, Globoka.
 Jerič Mihael, Dokležovje.
 Jesenak Franca, Celje.

- Jodl Ivan, župnik, Sv. Andraž pri Velenju.
 Juger Anton, Boreci.
 Juranovič Franca, Banovci.
 Juranovič Ivan, Banovci.
 Juranovič Marija, Banovci.
 Juranovič Martin, Banovci.
 Jurčič Jožef, dekan, Vuzenica.
 Jureš Alojz, Boreci.
 Jureš Fr., Boreci.
 Jurhar Martin, kapelan, Konjice.
 Jurinec Alojz, Banovci.
 Jurinec Marija, Banovci.
 Jurko Ivan, župnik, Pameče.
 Kaiser J., Brezno.
 Karba Jožef, G. Krapje.
 Karba Marija, G. Krapje.
 Kardinar Alojz, Krapje.
 Kardinar Anton, Vučja ves.
 Kardinar Franc, Banovci.
 Kardinar Ivana, G. Krapje.
 Kardinar Jož., profesor, Celje.
 Kardinar Mihael, Vučja ves.
 Kardinar Terezija, Banovci.
 Kegl Anton, Stara ves.
 Kelemina Matija, župnik v pok., Št. Ilj Slov. gor.
 Kobilec Ivan, Dokležovje.
 Kocbek Anton, župnik, Sv. Križ nad Mariborom.
 Kokelj Al., župnik, Vurberg.
 Kolar Anton, župnik, Sv. Ilj pri Velenju.
 Kolar Marko, Ižekovci.
 Kolar Matjaž, Ižekovci.
 † Kolar Vinko, duh. v p., Žalec.
 Kolarič Anton, profesor, Ptuj.
 Kolarič Jožef, župnik, Paka.
 Kolmanič Franc, Lokavci.
 Kopun Liza, Veržej.
 Kopun Marija, Veržej.
 Kopun Marko, Veržej.
 Koroša Anton, Veržej.
 Koroša Ivan, Maribor.
 Koroša Ivan, Ljutomer.
 Koroša Ivan, Veržej.
 Koroša Fr. st., Veržej.
 Koroša Fr. ml., Veržej.
 Korošak M., Grlava.
 Korošec dr. Ant., posl., Maribor.
 Kos Verona, Krajna.
 Koser Fr. st., Juršinci.
 Kosi Alojz, Ključarovci.
 Kosi Anton, Banovci.
 Kosi Anton, Veržej.
 Kosi Apolonija, Gradec.
 Kosi Franc, Grabe.
 Kosi Jakob, Grabe.
 Kosi Jernej, Noršinci.
 Kosi Jožef, Ilijaševci.
 Kosi Marija, Grabe.
 † Kosi Matija, Grabe.
 Kosi Marija, Ključarovci.
 Kosi Vinc., Cezanjevci.
 Kotnik Fr., Veržej.
 Kotnik Matija, Branoslavci.
 Kovačič Alojz, Vučja ves.
 Kozar Ivan, Veržej.
 Kozar Liza, Veržej.
 Kozar Marija, Veržej.
 Kralj Ivan, Veržej.
 Kralj Jakob, Vučja ves.
 Kralj Marija, Vučja ves.
 Kranjc Anton, Stara ves.
 Kranjc Jakob, župnik, Buče.
 Kranjc Jožef, župnik, Zibika.
 Kranjc Jož., kapelan, Žetale.
 Krautič Antonija, Sv. Jurij v Sl. g.
 Krautič Janez, Sv. Jurij v Sl. g.
 Krapeč Martin, Ižekovci.
 Krener Rudolf, kapelan, Sv. Rupert v Sl. gor.
 Križanič Marija, Boreci.
 Kropivšek Val., kapelan, Šoštanj.
 Krošel Jož., provizor, Šoštanj.
 Kšela Jožef, Stročja ves.
 Kšela Liza, Šalinci.
 Kšela Matija, Šalinci.
 Kuhar Anton, kapelan, Solčava.
 Kuhar Mihael, Bratonjci.
 Kukol Fr., Vučja ves.
 Kumer K., župnik, Prihova.
 Kunčič Marija, Stara ves.
 Lah Ivan, župnik, Sv. Peter pod Sv. gorami.
 Lasbacher Anton, kapelan, Videm.

Lebar Martin, Ižekovci.
 Lebar Štefan, Ižekovci.
 Leber Franc, ž. v p., Polzela.
 Lenart Janez, nadžupnik, Sv.
 Martin pri Sl. gr.
 Lešnik I., Stara ves.
 Lipovec Franc, Cezanjevci.
 Lipša Franc, G. Krapje.
 Lipša Marija, G. Krapje.
 Lipša Treza, G. Krapje.
 Ljubša Matija, kurat, Gradec.
 Lončarič J., kap., Št. Jurij ob Tab.
 Lorber J., Sv. Peter pri Mariboru.
 Lovrec Andrej, kap., Ljutomer.
 Lubec Karol, dv. svet. Gradec.
 Lukač Jožef, Bako vci.
 Lukman dr. Fr., prof. bogosl.,
 Maribor.
 Luskar Andrej, kap., G. Radgona.
 Magdič Alojz, Logarovci.
 Magdič Gera, Pavlovci.
 Magoša Fr., Noršinci.
 Makoter Franc, Cven.
 Makoter Jožef, Krapje.
 Makoter Matjaž, Cven.
 Makovec Franc, Lokavci.
 Marijina družba, Maribor.
 Marijina družba, Trbovlje.
 Marinič Alojz, Bunčani.
 Markovič Franc, Cezanjevci.
 Markovič Janez, Cezanjevci.
 Markovič Jožef, Cezanjevci.
 Matko Ivan, Ižekovci.
 Medved A. dr., prof., Maribor.
 Meglič Lud., Vučja ves.
 Menhart J., župnik, Vel. nedelja.
 Meško Jožef, župnik, Sv. Miklavž.
 Meznarič Ana, Babinci.
 Meznarič Liza, Babinci.
 Mikl Alojz, Sv. Jurij na Ščavnici.
 Misija Mihael, Boreci.
 Mlinarič Alojz, Stara ves.
 Močnik Franc, kapelan, Sv.
 Tomaž.
 Mohorič Alojzija, Podgradje.
 Moravec Fr., st. župnik, Maribor.
 Mraz T., župnik v p., Gradec.
 Mujdrc Kata, Belotinci.

Mursa Fr., Šalinci.
 Mursa Josip, Sp. Krapje.
 Muršič Julijana, Sp. Mota.
 Muršič Terezija, Križevci.
 Mühlfellner Rudolf, Verzej.
 Nemčič Ana.
 Novak Alojz, Grabe.
 Novak Anton, Lokavci.
 Novak Anton, Lokavci.
 Novak Anton, Sp. Mota.
 Novak Drag., Stročja vas.
 Novak Franc, Stara ves.
 Novak Franca, Ključarovci.
 Novak Helena, Maribor.
 Novak Ivan, Lokavci.
 Novak Ivan, Branoslavci.
 Novak Jernej, Verzej.
 Novak Marija, Lokavci.
 Novak Matija, Banovci.
 Novak Nanika, Sp. Krapje.
 Ogradi Franc, opat, Celje.
 Onišak Alojzija, Verzej.
 Osenjak Martin, župnik, Gornja
 Radgona.
 Ostrž Franc, kaplan, Križevci.
 Ostrc-Bundrlov rod., Verzej.
 Ozmec Gustav, Ljutomer.
 Ostrc Anton, Bunčani.
 Ostrc Franc, Verzej.
 Ostrc Marija, Verzej.
 Ostrž Franc, kapelan, Križevci.
 Ozmec Gustav, Ljutomer.
 Ozmec Jožef, župnik, Sv. Lovrenc
 n. Dr. p.
 Ozvatič Fr., župnik, Sv. Martin
 v Rož. dol.
 Pahič Antonija, Maribor.
 Panič Alojzija, Verzej.
 Panič Janko, Ogrsko.
 Panič Jurij, Verzej.
 Paul Ivan, Dokležovje.
 Pavlič Alojzija, Logarovci.
 Pavlič Liza, Logarovci.
 Pavlič Marija, Logarovci.
 Pečnak Josip, kapelan, Trbovlje.
 Pečnik Franc, župnik, Podgorje.
 Perdigal Jožef, Dokležovje.
 Peršak Jakob, Šalinci.

- Petovar Anton, Bunčani.
 Pišek Franc, poslanec, Orehova
 vas.
 Plateis Fr., Sv. Jakob v Slov. gor.
 † Plohl Ana, Kokoriči.
 Ploj Anton, Vučja ves.
 Podgorelec Jožef, Šalinci.
 Podhostnik Andrej, župnik,
 Rečica.
 Podpečan Jernej, kaplan, Konjice.
 Poljanec Alojz, Ključarovci.
 Poljanec Karol, Boreci.
 Poreduš Štefan, Dokležovje.
 Postružnik Marija, Ljutomer.
 Potočnik Matija, Stara ves.
 Predl Marija, Veržej.
 Prelog Alojz, Banovci.
 Prelog Anton, Veržej.
 Prelog Ferdinand, Šalinci.
 Prelog Jožef, Dobrava.
 Presker Karol, župnik, Kapele.
 Pšunder Ferdo, vikar, Ptuj.
 Puconja Matej, Stročja ves.
 Puconja Matilda.
 Pučko N., Brattonja.
 Puščenjak Anton, Veržej.
 Puščenjak Jožef in žl. Veržej.
 Puščenjak Matija, Lokavci.
 Presečnik Greg., ž. v p., Petrovče.
 Pučnik Anton, kaplan, Šmarje.
 Radnja Marija.
 Rajh Alojz, Ljutomer.
 Rajh Jos. st., Sp. Mota.
 Rajnar Jakob, Ključarovci.
 Rajnar Ivan, Veržej.
 Rakuša Jože, Grabe.
 Rantaša Mihael, Bunčani.
 Rantoša Zefa, Gibina.
 † Raski Ivan, Cven.
 Rataj Frid, kap., Sv. Jurij ob Šč.
 Raktelj Rud., župnik, Bizeljsko.
 Ravtar Anica, Kapela.
 Ravtar Jožef, Veržej.
 Ravšl Anton, župnik, Cirkovce.
 Razbornik Ivan, kaplan, Teharje.
 Razlak Anton, Krištanci.
 Repolusk Frid., župnik, Sv. Vid
 nad Vald.
 Rižnar Katarina, Ljutomer.
 Rižnar Mihael, Veržej.
 Rižnik I., Brezno.
 Rojnik Štefan, Gradec.
 Rop Martin, Maribor.
 Ros Ivan, Veržej.
 Ros Marija, Krapje.
 Rožman, I. Boreci.
 Rožmarič Anton, Veržej.
 Saboti I., Ižekovci.
 Sagaj Alojz. G. Krapje.
 Sagaj Franc, Noršinci.
 Sagaj Franc, Ključarovci.
 Sagaj Marko, kapelan, Laško.
 Senjkovič Marija, Središče.
 Senjur Anton, Logarovci.
 Serajnik J., Maribor.
 Serec Franca, Šatahovci.
 Simonič Marija, Dunaj.
 Simonič Matjaž, Grabe.
 Simonič Matija, Grabe.
 Sinko Jos., župnik, Sv. Lovrenc
 v Slov. gor.
 Sinko Franc, kapelan, Šmarje.
 Skuhala Jozefa, Banovci.
 Skuhala Katarina, Banovci.
 Skuhala Jakob, Banovci.
 Skuhala P., župnik v p. Ljutomer.
 Skuhala Tomaž, Banovci.
 Skuhala Urša, Banovci.
 Skuhersky Leopold, župnik Sv.
 Marko.
 Skvarč Josip, kaplan, Sv. Lov-
 renc v Slov. gor.
 Slana Anton, Veržej.
 Slana Franc, Vučja ves.
 Slavič Anton, Grabe.
 Slavič Anton, Šalinci.
 Slavič Anton, Šalinci.
 Slavič Fr., župnik v pok. Sv.
 Lovrenc nad Mariborom.
 Slavič Janko, Vučja ves.
 Slavič Jožef, Vučja ves.
 Slavič Marija, Ključarovci.
 Slavič dr. Matija, prof., Maribor.
 Slavič Matija, Bučičovci.
 Slavič Matija, Ključarovci.
 Slavič Marija, Kamenščak.

Slavič Mihael, Dokležovje.
 Slekovec Matija, Ilijaševci.
 Smodiš Franc, Sp. Krapje.
 Smodiš Ivan, Sp. Krapje.
 Smodiš Marija, Ljutomer.
 Sparhagl Iv., ž. v p. Sv. Peter na
 Medv selu
 Spindler Fr., kaplan, Brežice.
 Sraka Ivan, Ižekovci.
 Sraka Matjaž, Ižekovci.
 Sreš Martin Ižekovci.
 Sršen Alojz, Veržej.
 Sršen Alojzija, Podgradje.
 Sršen Anton, Veržej.
 Sršen Fr. st., Veržej.
 Standekar Barbara, Gradec.
 Stanetič Franc, Banovci.
 Stanjko Franc, Grlava.
 Stegenšek dr. Aug., prof. bogosl.,
 Maribor.
 Sterman M., Radgona.
 Stibler Alojz, Križevci.
 Strašek, Radgona.
 Stranjšak Franc, Bučočovci.
 Stranjšak Frančiška, Maribor.
 Stranjšak Tomaž, Maribor.
 Stranjščak Peter, Veržej.
 Strašek Mihael, župnik v pok.
 Slov. Gradec.
 Strmšek Fr., kaplan, Sv. Vid
 pri Planini.
 Strnišča Franc, Grlava.
 Strnišča Marija, Veržej.
 Suhač dr. Ant., dekan, Sv. Ana
 na Krembergu.
 Šunčič Ant., Brezno.
 Šalamun Franc, dekan, Rogatec.
 Šalamun p. Bern., minorit, Sv.
 Trojica v Halozah.
 Šalamun Jakob, Lokavci.
 Šalamun Jakob, Lokavci.
 Šalamun Matija, Lokavci.
 Šalamun Terezija, Lokavci.
 Šegula Franc, kaplan, Maribor.
 Šeško Konr., kaplan, Hoče.
 Šijanec Anton, župnik, Sv. Jurij
 v Slov. gor.

Šimak Martin, Krapje.
 Škafar Ivan, Belotinci,
 Šketa Iv., kaplan, Hajdina.
 Šlander Anton, dekan
 † Šlander Emeran, G. Radgona.
 Šmid Miloš, Solčava.
 Šmidlechner Ivan, Veržej.
 Šolske sestre, Sv. Peter pri
 Mariboru.
 † Šonaja Ana, Veržej.
 Šonaja Alojz, Veržej.
 Šonaja Jožef, Veržej.
 Šonaja Martin, Veržej.
 Šonaja Matija, Veržej.
 Šoštarich Jakob, Grabe.
 Šoštarich Mihael, Veržej.
 Šprager Ferdo, nadučitelj, Veržej.
 Šprager Marija, Veržej.
 Šrajnar Fr., kaplan, Žalec.
 Šrajnar Matija, Lokavci.
 Štampar Ivan, Grlava.
 Štrakl Marija, Križevci.
 Štimac Jurij, Sred. Bistrica.
 Štuhec Alojz, Logarovci.
 Štuhec Alojzija, Maribor.
 Štuhec Alojzija, Stara ves.
 Štuhec Anton, Veržej.
 Štuhec Franc, Logarovci.
 Štuhec Jakob, Stara ves.
 Štuhec Marija, Bunčani.
 Štumpf Jožef, Bunčani.
 Štumpf Mihael, Kokoriči.
 Šumak Andrej, Bunčani.
 Šumak Tomaž, Vučja ves
 Tiplič Franc, Veržej.
 Tkavc A., st. kap., Maribor.
 Toman Jan., župnik, Hajdin.
 Tomažič dr. Ivan, kn.-šk. dvorni
 kaplan, Maribor.
 Topolnik Jožef, Banovci.
 Topolnik Jozefa, Banovci.
 Topolnik Katarina, Banovci
 Topolovec A., Toplice.

Topolovec Martin, Verzej.
 Tratnjak Ivan, Ižekovci.
 Tratnik Jos., kapel., Rajhenburg.
 Trinkaus Anton, kapelan, Vel.
 nedelja.
 Trstenjak Ernst, vojni kurat, Trst.
 Trbrča Marija, Ižekovci.
 Ulčnik Martin, župnik, Dolič.
 Ūlen Ivan, Bratonja.
 Vaclavik Rob., župnik, Sv. Jedert.
 Vaupotič Ana, Lokavci.
 Vaupotič Franc, Lokavci.
 Vaupotič Ivan, Lokavci.
 Vaupotič Jožet, Lokavci.
 Vaupotič Jožef, Gotovlje.
 Vaupotič Lenart, Sv. Trojica v
 Halozah.
 Vaupotič Matija, Lokavci.
 Veranič Ant., kapelan, G. Rad-
 gona.
 Verk Henrik, župn., Videm.
 Viher Antonija, Žerovinci.
 Viher Fr., Radomersčak.
 Vindiš Martin, Dokležovje.
 Vinkovič Marija, Bratonjci.
 Vinkovič Martin, Dokležovje.
 Voglar Liza, Gradec.
 Vogrin Ivan, župnik, Sv. Barbara
 v Hal.
 Vogrinec Jakob, Stara ves.
 Vogrinec Terezija, Stara ves.
 Voh Jernej, kanonik, Maribor.
 Volčič Miroslav, župnik, Brezno.
 Vozlič Leopold, kapel., Sv. Vid
 pri Gradcu.
 Vozlič Marija, Cven.
 Vraz Ant., župnik, Sv. Anton v
 Sl. gor.
 Vračko Ewald, župnik, Št. Ilj v
 Sl. gor.
 Vrbnjak Ivan, Ključarovci.
 Vreže Ivan, prof., Manibor.
 Vrzalak Martin, kapelan, Jarenina.

Weixl Jožef, župnik, Križevci.
 Zavec Terezija, Ljutomer.
 Zdolšek Franc, župnik, Sv. Jurij
 ob Taboru.
 Zelenko Martin, Verzej.
 Zemljak Jakob, Cven.
 Zemljč Jožef, Bunčani.
 Zidanšek Jos., prof., Maribor.
 Zlodnjak Marija, Sv. Jurij na Šč.
 Zlodnjak M., Sv. Lovrenc v Sl. gor.
 Zmazek Alojz, Križtanci
 Zmazek Franc, župnik, Sv. Bene-
 dikt v Slov. gor.
 Zmazek Jakob, Gajšovci.
 Zmazek Marija, Križtanci.
 Zorko Melh., kap., Cirkovce.
 Zrnko Gašpar, župnik, D. M. v
 Puščavi.
 Zupanič Jakob, župnik, Gotovlje.
 Zver Matjaž, Ižekovci.
 Žabota Franc st., Verzej.
 Žabota Gera, Verzej.
 Žabota Neža, Verzej.
 Žagar Ivan, kapelan, Vojnik.
 Žajdala Alojz, Iljaševci.
 Žalar Franc, Grabe.
 Žgank Ferdo, kapelan, Sv. Martin
 pri Šaleku.
 Žitek Ana, Kapela.
 Žitek Marko, Lokavci.
 Žižek Martin, Gančani.
 Žižek Matjaž, Ižekovci.
 Žnidarič Andrej, Iljaševci.
 Žnidarič Franc, Grabe.
 Žnidarič Marija, Grabe.
 Žolgar Vinko, kapelan, Maribor.
 Žöks Matjaž, Šatahovci.
 Žöks Neža, Šatahovci,
 Žvarc Anton, Verzej.
 Žvarc Franc, Verzej.

Skupaj 1403.

Redni udje.

Redni udje so tisti, ki plačujo po 1 K na leto.

† Antloga Marija, Gotovlje.	† Budja Ana.
† Antloga Urša, Gotovlje.	Bunderl Neža, Veržej.
Antolič Franc, Lahonščak.	Bunderl Urša, Veržej.
Antolič Neža, Podgradje.	Bunderl Franca, Veržej.
Antolin Štefan.	Čajnkari J., župnik, Središče.
Augustenovič Anton, Veržej.	Cajnkari Franca, Veržej.
Avar Liza, Veržej.	Cicek Mihael, Murščak.
Babič Franc, Stara cesta.	Cimerman Al., Banovci.
Babič Franca, Cven.	Cimerman Ferd., Krapje.
Babič Terezija, G. Krapje.	Cimerman Janez, Banovci.
Bakan Agata, Dokležovje.	Cimerman Jožef, Krapje.
Bakan Ivan, Dokležovje.	Cimerman Marija, Grabe.
Balan Jožef, Dokležovje.	Cimerman Matija, Stara cesta.
Balažič Barbara, Ižekovci.	Cigan Ivan, Gančani.
Balažič Ivan, Dokležovje.	Cipot Treza, Veržej.
Balažič Marija, Ogrsko.	Cirar Marija, Veržej.
Balažič Marija, Stara ves.	Cokan Alojzija, Krapje.
Balažič Matjaž, Dokležovje.	Cokan Apolonija, Krapje.
Balažič Urša, Dokležovje.	Cokan Lovro, Krapje.
Baligač Marija, Belotinci.	Colnarič J., Veržej.
Belec Alojzija, Grlava.	Cvetko Jož., Ključarovci.
Belec Alojzija, Krištanci.	Čebašek Jakob, kaplan, Dobova.
Belec Anton, Grlava.	Černel Janez, Lokavci.
Belec Ivan, Krištanci.	Črček Franc, Krištanci.
Belec Jozefa, Logarovci.	Črček Marija, Krištanci.
Belec Marija, Krištanci.	Čuješ Antonija, Ljutomer.
Belec Marija, Ljutomer.	Čuk Alojz, Kokoriči.
Belec Marko, Krištanci.	Črnčič Marija, Gomila.
Belovič Bar., Štrigova.	Črnko J., župnik v p. Studenci.
Benko Jožef, Logarovci.	Dajčar Ivan, Kamensčak.
Berner Marija, Belotinci.	Dajčar Marija.
Bobovec Jožef, Dokležovje.	Denza Ana.
Bobovec Martin, Lipa.	Dolamič Anton, Križevci.
Bračko Ivana, Sv. Jurij Sl. gor.	Dolamič Julijana, Krištanci.
Bratina Jožef, Krapje.	Dolamič Jozefa, Krištanci.
Bratina Urša, Krapje.	Dolamič Marija, Babinci.
Bratuša Fr., Vogričevci.	Dolamič Matija, Krištanci.
Brumen Franc, Križevci.	Dolamič Matjaž, Mekotnjak.
Brumen Otilija, Krapje.	Dolamič Treza, Krištanci.
Brumen Jožef, G. Krapje.	Dražak Liza, Sv. Jurij v Sl. gor.
Brumen Jožef, Mekotnjak.	Domanjko Franc, Vučja vas.
Brumen Marija, G. Krapje.	Domijan Urša, Dokležovje.
Brunčič Marija, Noršinci.	Drobec Marija, Hrastje.
Brunec Mihael, Dokležovje.	Džura Marija, Melinci.
Budja Marija, Banovci.	

- Ehrlich Franc, Št. Ilj v Sl. gor.
 Erjavec Jakob, Cven.
 Erjavec Mihael, Krištanci.
 Erjavec Urša, Krištanci.
 Essenig Ivana, Krčovina.
 Farkaš Jakob, Križevci.
 Farkaš Jozefa, Grlava.
 Farkaš Katarina, Grlava.
 Farkaš Marija, Bunčani.
 Fekonja Ivana, Žerovinci.
 Ferenc Alojz, Stara ves.
 Fifnja Franc, Grabe.
 Filipič Alojz, Stara ves.
 Filipič Ivan, Grlava.
 Filipič Marija, Krapje.
 Filipič Marija, Grlava.
 Fink Jakob, kurat, Maribor.
 Fluhar Antonija, Grabe.
 Fras Ivan, Sv. Jurij v Slov. gor.
 Fürst Franc, Cezanjevci.
 Fürst, in p. Viktora, Gorica.
 Gabre Anton, Stara ves.
 Gabre Marija, Veržej.
 Gajsar Marija, Veržej.
 Gajsar Jožef, Veržej.
 Golobič Jakob, Ljutomer.
 Gomilšek Gerta, Gradec.
 Gomzej Jozefa, Selišči.
 Gregorič Zvonimir, Maribor.
 Gregorinčič Antonija, Lokavci.
 Gregorinčič Antonija, Grabe.
 Gregorinčič Marija, Cezanjevci.
 Hanželič Franca, Veržej.
 Hausman Alojzija, G. Mota.
 Hedžet Ana, Veržej.
 Hedžet Anton, Gomila.
 Hedžet Alojzija, Žerovinci.
 Hedžet Feliks, Veržej.
 Hedžet Franc, Žerovinci.
 Hedžet Julijana, Žerovinci.
 Hedžet Marija, Gomila.
 Hedžet Matija, Žerovinci.
 Heric Anton, Grlava.
 Heric Anton, Vučja ves.
 Heric Antonija, Banovci.
 Heric Jožef, Kokoriči.
 Heric Marija, Stročja ves.
 Hrastovec Jožef, Križevci.
 Hren Liza, G. Grad.
 Hohnjec dr. Josef, prof. bogosl.
 Maribor.
 Horvat Ana.
 Horvat Anton, Ogrsko.
 Horvat Franc, Pristava.
 Horvat Ivan, Gančani.
 Horvat Jožef, Gančani.
 Horvat Marija, Belotinci.
 Horvat Marija, Veržej.
 Horvat Matjaž, Dokležovje.
 † Horvat Urša, Ogrsko.
 Hrastovec Jožef, Križevci.
 Izak Jož., Križevci.
 Janežič Antonija, Libanja.
 Janežič Franca, Gradec.
 Janežič Ivan, Libanja.
 Janežič Marija, Veržej.
 Janše I., Kupetinci.
 Janžekovič Ana, Ključarovci.
 Jaušovec Jožef, Logarovci.
 Jaušovec Julija, Logarovci.
 Jelen Alojz, Lokavci.
 Jelen Franc, Stara ves.
 Jelen Jožefa, Banovci.
 † Jelen Katarina, Banovci.
 Jenič Ivan, Dokležovje.
 Jenuš M., Sv. Peter pri Mar.
 † Jerebič Vid, Globoka.
 Jerič Jožef, Gančani.
 Jerič Štefan, Gančani.
 Jerovšek dr. Anton, Maribor.
 Jureš Franc, Boreci.
 Jureš Marija, Boreci.
 Jureš Marija, Logarovci.
 Jurinec Katarina, Banovci.
 Jurinec Matija, Gajšovci.
 Jurkovič Jakob, Vučja ves.
 Kamerlin Franc.
 Kamerlin Treza, Kamenščak.
 Kancer Marija, Belotinci.
 † Karba Gera, Ljutomer.
 Karba Katarina, G. Krapje.
 Karba Marija, G. Krapje.
 Karba Martin, Šalinci.
 † Karba Martin, Ljutomer.
 Kardinar Anton, Vučja ves.
 Kardinar Franc, Banovci.

Kardinar Franc, Logarovci.
 Kardinar Marija, Banovci.
 Kavas Jakob, Ogrsko.
 Kegl Alojz, Stara ves.
 Kegl Marija, Sv. Tomaž.
 Keresztur Treza, Ogrsko.
 Kirar Ana, Sv. Peter pri Mariboru.
 Kirar Franc, Sv. Peter pri Mariboru.
 Kirar Jozipina, Sv. Peter pri Mariboru.
 Kirar Jožef, Sv. Peter pri Mariboru.
 Kirci Aarija, Šratonci.
 Klemenčič Jož., Dokležovje.
 Klepec Pavel, Gančani.
 Knaflič Anton, Vučja ves.
 Knechtl Katar., Krčovina.
 Kocijan Marija, Mekotnjak.
 Koder Avgustin, Mekotnjak.
 Kodlič Katarina.
 Kolar Alojzija, Logarovci.
 Kolar Ana, Ogrsko.
 Kolar Marija, Hrastje.
 Kolar Martin, Logarovci.
 Kolarič Angela, Stara cesta.
 Kolarič Franca, Zasade.
 Kolarič Ivana, Križevci.
 Kolbl Jožef, Cven.
 Kolmanič Apolon., Murščak.
 Kopun Antonija, Veržej.
 Kopun Janez, Veržej.
 Koroša Ana, Veržej.
 Koroša Ivana, Maribor.
 Koroša Ivanček, Maribor.
 Koroša Jul., Veržej.
 Koroša Marija, Veržej.
 Koroša Neža, Veržej.
 Koroša Radovan, Maribor.
 Korošak Marija, Grlava.
 Korošec Terezija, Ljutomer.
 Kosanič Franc, Krištanci.
 Koser Fr., ml., Juršinci.
 Kosi Alojz, Ključarovci.
 Kosi Ana, Veržej.
 Kosi Ana, Žerovinci.
 Kosi Marija, Grabe.

Kosi Matija, Krištanci.
 Kosi Tomaž, Krištanci.
 Kostanjšek Gera, Maribor.
 Kostanjšek Marija, Maribor.
 Košar Anton, Veržej.
 Košar Marija, Veržej.
 Košar Terezija, Veržej.
 Košič Anton, Krapje.
 Košti Alojzija, Logarovci.
 Košti Jožef, Logarovci.
 Košti Katarina, Logarovci.
 Kotnik Franc ml., Veržej.
 Kotnik Marija, Veržej.
 Kovačič Franc, Cven.
 Kovačič Janko, Ljutomer.
 Kovačič Terezija, Ljutomer.
 Krajec Marija, Kamenščak.
 Kralj Andrej, Mala nedelja.
 Kralj Marija, Ivanjkovci.
 Kramberger Jožef, Ljutomer.
 Kraner T., Sv. Jurij v Sl. g.
 Kranjc Frančiška, Sp. Mota.
 Kranjc Jakob, Sp. Mota.
 Kranjc Marija, Cven.
 Kranjc Marija, Maribor.
 Kranjc Marija, Sp. Mota.
 Kranjc M., kap., Središče.
 Kreslin Ana, Ižekovci.
 Kreslin Marija, Pečuh.
 Krenus Julijana.
 Križan Alojz.
 Križan Franc, Boreci.
 Križan Franca.
 Križan Marija, Žerovinci.
 Križan Neža, Križevci.
 Križanič Lovro, G. Mota.
 Križanič Marija, Ljutomer.
 Kšela Jožef, Mekotnjak.
 Kuhar Franc, Bakovci.
 Kuhar Marija, Bakovci.
 Kukol Franc, Vučja ves.
 Kupljen Fr. ml., Veržej.
 Kühar Anton, Ižekovci.
 Kühar Anton, Ižekovci.
 Kühar Franc, Bakovci.
 Kühar Marija, Bakovci.
 Lah Franc, Sp. Mota.
 Lah Kerezija, Sp. Mota.

Lebar Štefan, Ižekovci.
 Legat Neža, Sv. Jurij v Sl. g.
 Legen Marko, Gančani.
 Lepuša Eva, Ljutomer.
 Leskošek I., Radgona.
 Leskovar Ferdo, Maribor.
 Lešnik Ana, Dobrava.
 Lipovec Feliks, Mekotnjak.
 † Lipovec Frid, Sv. Miklavž.
 Lipovec Martin, Podgradje.
 † Lipovec Mihael, Sv. Miklavž.
 † Lipovec Urša, Sv. Miklavž.
 Lipša Jožef, Križevci.
 Lipša Matija, G. Krapje.
 Lipša Treza, G. Krapje.
 Lom Fr., župnik, Sv. Peter na
 Kronski gori.
 Lorbek Terez., Sv. Jurij v Sl. g.
 Lorber Jozefa.
 Lovrec Terez., Sv. Jurij v Sl. g.
 Lukač Imbre, Dokležovje.
 † Lukovnjak Franc.
 Lukovnjak Neža.
 Magdič Franc, Križevci.
 Magdič Franc, kapelan, Sezana.
 Magdič Marija, Ključarovci.
 Magdič Vid, Ključarovci.
 Maguša Franca,
 Majcen Ivan, Kamenščak.
 Majcen Jozefa, Stara ves.
 Makoter Jožef, Krapje.
 Makoter Marija, G. Krapje.
 Makovec Jozefa, Lokavci.
 Makovec Martin, Grlava.
 Marinič Franc, Logarovci,
 Marinič Franc, Logarovci.
 Marinič Franca, Logarovci,
 Markovič Alojz, Logarovci.
 Markovič Gera, Cezanjevci.
 Maruša Ana, Ogrsko.
 Maruša Urša,
 Masten Antonija, Brebrovnik.
 Mavčec Marko, Gančani.
 Mavčec Ivan, Gančani.
 Mavrič Franc, Logarovci.
 Mavrič Franc, Logarovci.
 Meserič Ana, Ižekovci.

Meško Jožef, župnik, Sv. Miklavž.
 Meško Marija, Ključarovci.
 Meznarič Franc, Mekotnjak.
 Meznarič Marija, Mekotnjak.
 Meznarič Veronika, Krapje.
 Meznarič Tomaž, Ižekovci.
 Mihelič Franc, Stročja ves.
 Misija Ana, Gor. Mota.
 Misija Marija, Gor. Mota.
 Misleta Alojz, Babinci.
 Misleta Neža, Babinci.
 Mlinarič Andrej, Krištanci.
 Mlinarič Franc, Krištanci.
 Mlinarič Jozefa, Krištanci.
 Mlinarič Mihael, Krištanci.
 Mlinarič Terezija, Krištanci.
 Muhič Marija, Belotinci.
 Munda Jožef, Cezanjevci.
 Muršič Andrej, Spod. Mota.
 Muršič Franc, župnik, Fram.
 Muršič Franc, Šalinci.
 Muršič Julijana, Sp. Mota.
 Muršič Neža, Šalinci.
 Nedok Fr., Dobrava
 † Neinenaro Jos., Sv. Miklavž.
 Nemec Alojzija, Šalinci.
 Nemec Peter, Cven.
 Novak Alojzija, Veržej.
 Novak Franc, Banovci.
 Novak Ivan, Lokavci.
 Novak Gera, Krapje.
 Novak Lovro, Ključarovci.
 Novak Ivan, Nunska graba.
 Novak Franca.
 Novak Gera, Lokavci.
 Novak Neža, Banovci.
 Obal r., živi in mrtvi, Bakovci.
 Ogrizek Franc, župnik, Dramlje.
 Onišak Marija, Veržej.
 Ornik Antonija, Sv. Jurij v Sl. g.
 Ornik Marija, Sv. Jurij v Sl. gor.
 Ornik Ver., Sv. Jurij v Slov. gor.
 Ornik Matilda Maribor.
 Ostrc Ana, Veržej.
 Ostrc Antonija, Maribor.
 Ostrc Franc, Veržej.
 Ostrc Marija, Veržej.
 Ostrc Marija, Veržej.

Ostrc Peter, Maribor.
 Ostrc Stanislav, Veržej.
 Ostrc Terezija, Veržej.
 Ozmec Julijana, Radomerje.
 Padanič Marija,
 Paušner Uršula, Libanja.
 Peček Ana,
 Peček Ana, Ogrsko.
 Peček Barbara, Ogrsko.
 Perdigal Matjaž, Dokležovje.
 Perša Jožef, Cezanjevci.
 Peršak Marija, Ilijaševci.
 Pihler Alojzija, Žerovinci.
 Pihler Jozefa, Žerovinci.
 Pintarič Blaž, Cven.
 Plečuh Jozefa, Gradec.
 Podgorelec Dora, Ogrsko.
 Podplatnik Ivan, Krištanci.
 Polanič Jožef, Logarovci.
 Poljanec Matjaž, Krištanci.
 Poluno Jakob, Zunerwald.
 Poljanec Matjaž, Krištanci.
 Poreduš Ivan, Ižekovci.
 Poreduš Marija, Ižekovci.
 Predl Helena, Veržej.
 Prelog Alojzija, Ključarovci.
 Prelog Marija, Veržej.
 † Prelog Marija, Veržej.
 Prelog Matija, Stara ves.
 Puconja Ana, Sp. Mota.
 Puconja Marija.
 Pučko Andrej, Stara cesta.
 Pučko Jožef, Krapje.
 Pučko Liza, Sp. Mota.
 Pučko Andrej, Stara cesta.
 Puhar Jožef, Mekotnjak.
 Pukšič Alojz, Podgradje.
 Puščenjak Alojz.
 Pušenjak Ivan, Cezanjevci.
 Rabuza Jakob, kaplan, Gornji
 grad.
 Radonja Marija, Ogrsko.
 Rajh Franca, Hrastje.
 Rajh Ivan, Sp. Mota.
 Rajh Marija, Krištanci.
 Rajh Marija, Sp. Mota.
 Rajh Milena, Cven.
 Rajh Apolonija, Ključarovci.

Rajh Tomaž, Hranjigovščak.
 Rajh Tomaž, Sv. Tomaž.
 Rajnar Ana, Rakovci.
 Rajnar Apolonija, Ključarovci.
 Rajtar Anton, Krištanci.
 Rajtar Franc, Krištanci.
 Rajtman Marija, Logarovci.
 Rajtman Matilda, Logarovci.
 Rantaša Alojz, Bunčani.
 Rantaša Alojzija, Bunčani.
 Rantaša Ljudovik, minorit, Ptuj.
 Rauter Franc, Cezanjevci.
 Rauter Ivan, Cezanjevci.
 Rauter Janez, Cezanjevci.
 Razlag Marija, Logarovci.
 Rep Marija, Logarovci.
 Rep Jožef, Kamenšak.
 Repolusk Frid., župnik, Vid nad
 Valdekom.
 Ribič Ivan, Cezanjevci.
 Rihtarič Ana, Štrigova.
 Rižnar Apolonija, Ljutomer.
 Robinščak Marija, Banovci.
 Ros Jožef, Vučja ves.
 Rotar Franca, Veržej.
 Rotar Marija, Žerovinci.
 Rotar Terezija, Banovci.
 Rudolf Jožef, Cezanjevci.
 Rus, Jozefa, Cven.
 Sagaj Marija, Babinci.
 Sagaj Franc, Ključarovci.
 Senčar Marija, Stara ves.
 Senčar Peter, Stara ves.
 Senekovič Ivana, Sv. Jurij v Sl.
 goricah.
 Senekovič Tilika Sv. Peter pri
 Mariboru.
 Senica Marija, Ižekovci.
 Senjur Tomaž, Hrastje.
 Serec Amalija, Babinbi.
 Serec Augustina, Babinbi.
 † Serec Helena.
 Sever Franc, Banovci.
 Sever Franc, Ljutomer.
 Sever Jožef, Cven.
 Simonič Ana, Sv. Tomaž.
 Simonič Ana, Trnovci.
 Simonič Franc, Grabe.

Simonič Marija, Grabe.
 Simonič Matija, Grabe.
 Simonič Franc, vikar, Maribor.
 Skuhala Alojz, Ključarovci.
 Skuhala Franc, Ilijaševci.
 Skuhala Franca, Ilijaševci.
 † Skuhala Jozefa, Banovci.
 Skuhala Mihael, Ilijaševci.
 Skuhala Terezija, Ključarovci.
 Slana Alojz, Ključarovci.
 Slana Ana, Sv. Tomaž.
 Slana Franc, kaplan, Sv. Lenart
 v Slov. gor.
 Slana Marija, Krapje.
 Slana Neža, Veržej.
 Slana Neža, Ključarovci.
 Slavec Albin, župnik, Reka.
 Slavič Franc, Dobrava.
 Slavič Franc, Šalinci.
 Slavič Janko, Vučja vas.
 Slavič I., Ilijaševci.
 Slavič Jožef, Cven.
 Slavič Marija, Lokavci.
 Slavič Tereza, Stara ves.
 Slavič Terezija, Vučja ves.
 Slavič Urban, Muršček.
 Smodiš Matej, Sp. Mota.
 Snedec Marija, Veržej.
 Snedec Marija, Veržej.
 † Snedec Martin, Veržej.
 Sobočan Ana, Dokležovje.
 † Spindler Marija, Stara ves.
 Sreš Martin, Ižekovci.
 Sreš Ana, Bakovci.
 Sršen Ana, Stročja ves.
 Sršen Julika, Veržej.
 Sršen Marija, Veržej.
 Sršen N., Veržej.
 Sršen Marija, Ljutomer.
 Sršen Ivan, Podgradje.
 Sršen Matija, Ljutomer.
 Stanjko Marija, Logarovci.
 Stanjko Matija, Mekotnjak.
 Stanjko Martin, Logarovci.
 Stegmüller Matilda, Kamenščak.
 Stojko Marija, Logarovci.
 Stojko Martin, Logarovci.
 Stranjšak Franc, Hrastje.

Stranjščak Peter, Veržej.
 Strnišča Franc, Grlava.
 Strnišča Ivan, Križevci.
 Šunčič Alojzij, Maribor.
 Šalamun Ana, Lokavci.
 Šalamun Liza, Lokavci.
 Šalamun Marija, Lokavci.
 Šalamun Matija, Lokavci.
 Šalamun Valentin, Lokavci.
 Šaruga Katarina, Krog.
 Šegula Marija.
 Šelih Jurij, župnik, Sv. Kungota
 na Pohorju.
 Šenkec Helena, Ogrsko.
 Šijanec Liza, Boreci.
 Šijanec Marija, Jamna.
 Šipos Jožef, Ogrsko.
 Škafar Ana, Ogrsko.
 Škamlec Ignac, župnik, Leskovec.
 Škrjanec Ivan, Benetek.
 Škrlec Tomaž, Savci.
 Škrlec Treza, Šratovci.
 Šlik Janez, Sv. Peter pri Mar.
 Šnajder Ivana, Sv. Jurij v Sl. g.
 Šonaja Alojzija, Veržej.
 Šonaja Franca, Veržej.
 Šonaja Marija, Veržej.
 Šonaja Marija, Veržej.
 Šonaja Treza, Veržej.
 Šoštarič Jakob, Grabe.
 Šoštarič Franca, Grabe.
 Šoštarič Helena, Stara cesta.
 Šoštarič Lud., Mekotnjak.
 Šoštarič Marija, Grabc.
 Špindler I., Cven.
 Štampar Antonija, Grlava.
 Štampar Marija, Grlava.
 Štampar Marija, Ljutomer.
 Štampar Treza, Grlava.
 Štaman Alojz, Cven.
 Štampet Marija,
 Štefanec Ivan, Krištanci.
 Štefanec Jozefa, Krištanci.

- Štrakl Barbara, Sv. Peter pri Mariboru.
- Štuhec Alojz, Logarovci.
- Štuhec Franc, kapelan, Sv. Miklavž.
- Štuhec Jozefa, Logarovci.
- Štuhec Marija, Logarovci.
- Štuhec Marija, Logarovci.
- Štuhec Matija, Logarovci.
- Štumpf Ana, Bunčani.
- Štumpf Terezija, Kokoriči.
- Šupca Antonija, učiteljica, Maribor.
- Šumak Franc, Vučja ves.
- Šumak Treza, Vučja ves.
- Šumen Martin, Gančani.
- Tašner Ana, Mala nedelja.
- Temlin Mihael, Melinci.
- Temlin Rozalija, Melinci.
- Tibat Jožef, Cven.
- Tomažič Martin, kapelan, Sv. Peter pri Mariboru.
- Tkalec Urša,
- Tratnik Marija,
- Trojnar Anton, Cven.
- Trnovec Marija, Ljutomer.
- Tutan Ana, Bakovci.
- Uranek Alojz, Maribor.
- Vajda Liza, Stara ves.
- Vajs Jožef, Stara ves.
- Valcer Neža, Ljutomer.
- Vaupotič Ana, Lokavci.
- Vaupotič Marija, Hrastje.
- Vaupotič Marija, Lokavci.
- Veberič Alojzija, Vučja ves.
- Viher Franc, Moravci.
- Viher Lucija, Moravci
- Viher Neža,
- Vogrin Marija, Sv. Jurij v Sl. g.
- Vogrinc Helena, Ljutomer.
- Vogrinc Ivana, Noršinci.
- Vogrinc Jozefa, Kamenščak.
- Vogrinc Treza, Stara ves.
- Voglar Jakob, Sv. Jurij v Sl. g.
- Vrabl Marija,
- Vrbnjak Ana, Logarovci.
- Vrbnjak Anton, Križevci.
- Vrbnjak Ivan, Ključarovci.
- Vrbnjak Jozefa, Ključarovci.
- Vörös Istvan, Ičekovci.
- Vrbnjak Franc Logarovci.
- Vrbnjak Gera, Ljutomer.
- Vrečar Marija, Sv. Andraž Sl. g.
- Vršič Franc, Cven,
- Vrzel Ana, Veržej.
- Weiss Marija, Križevci.
- Zadravec Antonija, Veščica.
- Zadravec Štefan, Gajšovci.
- Zadravec Štefan, Logarovci.
- Zachrl Franc, učitelj, Ljutomer.
- Zakošak Ivana, Sv. Lovrenc v Slov. gor.
- Zamuda Matija, Ključarovci.
- Zanjkovič Marija, Središče.
- † Zavec Marija, Ljutomer,
- † Zavec Mihael, Ljutomer.
- Zavec Terezija, Ljutomer.
- † Zavec Terezija, Ljutomer.
- Zavratnik Marija, Cezanjevci.
- Zavratnik Matija, Mekotnjak.
- Zelenko Alojzija, Veržej.
- Zemljič Ana, Dokležovje.
- Zemljič Franc, Pršetinci.
- Zemljič Marija, Kapela.
- Zemljič Tomaž, Radoslavci.
- Zmazek Ivana, Logarovci.
- Zmazek Jakob, Gajšovci.
- Zmazek Marko, Krištanci.
- Zmazek Matija, Logarovci.
- Zorko Helena, Hrastje.
- † Zupanič Ana,
- Zupanič Ana, Gotovlje.
- † Zupanič Anton,
- † Zupanič Franc,
- Zupanič Franc,
- Zupanič Jožef,
- Zupanič Jurij,
- Zupanič Marija, Gotovlje.
- Zupanič Terezija,
- Zver Barbara,
- Zver Helena,
- Zver Urša, Ižekovci.
- Žalar Franc, Grabe.
- Žalar Marija, Grabe.

Žalih Ivan, Logarovci.
Žalih Janoš, Gančani.
Žalih Martin, Gančani.
Žalih Mihael, Gančani.
Žibek Andrej, Kriščanci.

Žilavec Mihel, Dokležovje.
Žmavc Ivan, Banovci.
Žnidarič Ivan, Križevci.
Žnidarič Marija, Grabe.
Županec Barbara, Radomerje.

Skupaj 651.

Koncem l. 1911. je bilo 40 ustanovnikov, do konca l. 1912. je pristopilo novih 23; dobrotnikov je imela družba l. 1911. 326, to število je l. 1912. poskočilo na 1403, rednih udov je l. 1911. bilo 361, koncem l. 1912. pa 651. Med starimi rednimi udi pa še mnogi niso za l. 1912. vplačali udnine. Nujno prosimo, da to v novem letu store.

* * *

Ko je bila knjižica skoraj dotiskana, je došla kn. šk. ordinariatu prevesela vest, da je c. kr. namestništvo v Gradcu z odlokom z dne 19. januarja 1913 št. 6²⁹⁸⁵₅ 1912 potrdilo Salezijansko naselbo v Veržeju.

KAZALO.

	Stran
Cerkveno odobrenje	II
Uvod	III—IV
Pridiga Lavantinskega knezoškofa po dokončani blagoslovitvi Marijinega doma v Veržeju	1—26
Delo pri stavbi	27—31
Slovesna blagoslovitev zavoda	32—55
Začasni salezijanski zavod	55—58
Udje Marijanišča leta 1912	59—74

SLIKE :

Mati dobrega sveta.
 Knezoškof dr. Mihael Napotnik.
 Župna cerkev v Veržeju.
 † Anton Puščenjak.
 Sestre Puščenjakove.
 Salezijanski zavod »Marijanišče« v Veržeju začetkom junija 1912.
 Južna in jugozahodna stran (dvorišče).
 Marijanišče v Veržeju 27. oktobra 1912.
 Moški odbor Marijanišča.
 Kip Matere božje na glavnem trgu v Veržeju.
 Ravnatelj dr. Avrelj Guadagnini.
 Župnik Martin Meško.
 Dekan Martin Jurkovič.
 Župnik Lovro Janžekovič.
 „ Josip Weixl.
 „ Matej Štrakl.
 Kapelan Ivan Luskar.
 „ Andrej Lovrec.
 Hiša Puščenjakova v Veržeju.
 Ženski odbor Marijanišča.
 Grob Antona Puščenjaka.
 Prvi gojenci Marijanišča s predstojniki.

Narodna in univerzitetna
knjižnica

© NUK

00000445328

